

LISTOPAD
2014

KDO VYHRÁL VOLBY? PIONÝŘI! | AKTUALITA (6)

DĚSÍTE SE VÁNOČNÍCH NÁKUPŮ? | E-MOŠKA (10)

ODLOV SI KEŠKU CESTOU NA SNĚŽKU | GEOPOZVÁNKA (16)

FOLKOVÝ GULÁŠ

V sobotu 11. října se v olomouckém U-klubu konala již tradiční hudební soutěž Folkový guláš, která v sobě zahrnuje dvě oblastní kola Pionýrského Sedmikvítku – Dětskou Portu a Melodii. Pořadatelem byla Olomoucko-zlínská krajská organizace Pionýra. Na finančním zajištění soutěže se podílelo vedle pořadatele – OZKOP – několik dalších subjektů. Finančně akci podpořila Nadace Život umělce a firma Provident. Na zajištění cen se podíleli Pilana Zborovice, Česká průmyslová pojišťovna, Oborová zdravotní pojišťovna, pan Lukáš Sedláček, Restaurace Autodemont a kapely – Bujabéza, Careta, Marod, Pouta a Madalen. V letošním roce se Folkového guláše účastnili soutěžící ze tří krajů naší republiky – Olomouckého, Zlínského a Moravskoslezského. V deseti soutěžních kategoriích se na pódiu představilo celkem 44 dětských soutěžících, které (v kategoriích, které to povolují) doprovodili tři dospělí. Někteří dětští účastníci vystoupili ve dvou formacích. Hostem letošního ročníku byla kapela Marod – vítěz diváckého hlasování letošního Mohelnického dostavníku. Porota ve složení Hana Vogelová, Pavel Aligátor Nenkovský a Jiří Dihel do republikového finále doporučila celkem devět soutěžních vystoupení. Od příštího ročníku bude Folkový guláš v Olomouci, se svolením příbuzných, pořádán jako memoriál Pavla Maršálka. Nezapomeňte si tedy poznamenat do kalendářů – říjen 2015 – na viděnou na našem Folkovém guláši v Olomouci!

Lenka Sakařová

VÍTĚZOVÉ LETOŠNÍHO ROČNÍKU

DĚTSKÁ PORTA:

- Kategorie JA – Kristýna Rozsivalová (Mohelnice)
- Kategorie JB – René Matlášek (Ostrava)
- Kategorie JP – Julie Petříková (Olomouc)
- Kategorie SP – pionýrský oddíl Mláďata (Zborovice)
- Kategorie SA – kapela Vodníci (Mohelnice)
- Kategorie SB – kapela New status (Olomouc)
- Autorská soutěž: René Matlášek – skladba Fénix (Ostrava)

MELODIE:

- Kategorie IA – Radomír Kolář (Mohelnice)
- Kategorie ZKA – Pavla Jakšová (Zborovice)
- Kategorie ZKB – Nikola Trávníčková (Zborovice)
- Kategorie ZP – Alena Šelepová (Zborovice)

Cenu pro absolutního vítěze (vybrán porotou) i cenu publika si v letošním roce odnesl René Matlášek.

PIONÝRSKÝ SEMIKVÍTEK JE TU PRO VÁS

Nastává období, kdy se daří Pionýrskému Sedmikvítku. Tahle rostlinka kvete po celé republice a obzvláště ze široka se její květ otevírá v listopadu, prosinci a lednu, kdy probíhají finále všech vyhlášených oblastí. A zúčastnit se může každý! Propozice najdete na pionýrském webu (Co děláme / Soutěže / Pionýrský Sedmikvítek). Tak vybírejte a hlase se! Uzávěrky přihlášek se blíží.

Soutěž	uzávěrky přihlášek	termín konání RF	místo konání RF
Clona (film, foto, video)	15. 11. 2014	30. 11. 2014	Plzeň
Tance	18. 11. 2014	29. 11. 2014	Holešov
Rukodělná a výtvarná činnost	30. 11. 2014	9.–10. 1. 2015	Holešov
Literární část	30. 11. 2014	9.–10. 1. 2015	Holešov
Dětská Porta	31. 12. 2014	30. 1.–1. 2. 2015	Praha
Melodie (hudba)	31. 12. 2014	30. 1.–1. 2. 2015	Praha

Podzimní apatie

Také už jste o ní určitě slyšeli. Střídá letní letargii a předchází zimnímu spánku, po kterém samozřejmě následuje jarní únava. Zkrátka, komu se nechce, obvykle ví, jak si to omluvit. Když ale listuju připravovanými stránkami této Mozaiky, musím říct, že pionýrům se popsané neduhy zjevně vyhýbají, nebo na ně alespoň nedoléhají plnou vahou. Protože i když je počasí ospalé, rána sychravá a večery dlouhé, u nás se pořád něco děje. Od akcí pro děti o podzimních prázdninách, turistických pochodů, soutěží Pionýrského Sedmikvítku, až po takové radovánky, jako je příprava Konference o činnosti Pionýra, která je opět zmiňována v mnoha různých souvislostech. Snad se i v tomto čísle podařilo pionýrský cvrkot zachytit. A jako obvykle, náměty jsou vítány, pište na mozaika@pionyr.cz.

Jakub

MÁTE ZÁJEM O MIKINY?

Nově nabízíme mikiny s kapucí na objednávku – jejich výroba však bude zadána jen v případě alespoň 100 objednaných kusů. Pozor: objednávky jsou závazné a jejich uzávěrka je 30. 11. 2014.

Mikiny jsou v modré a červené barvě s bílým „dobrovolnickým“ potiskem.

Nabízené velikosti jsou S, M, L, XL, XXL, prozatímni cena shodně 532 Kč.

Postup pro zájemce: V e-mošce v oddělení „Předobjednávka“ zadáte počty jednotlivých velikostí a barev a počkáte na informace. Pokud dojde na výrobu, mikiny budou rozeslány na dobírku, pokud ne, budete informováni o stornování objednávky. Pokud bude celkem objednáno více než 100 kusů, je možná sleva od výrobce.

KALENDÁRIUM | nabídkový plán akcí a soutěží

30. 1. – 1. 2. 2015	Ledová Praha	Praha	Nadace Dětem 3. tisíciletí, Pionýr
31. 1. 2015	Koncert Děti dětem	Praha	Nadace Dětem 3. tisíciletí, Pionýr
28. 3. 2015	O putovní pohár Zlaté růže	České Budějovice	Jihočeská KOP
10. – 12. 4. 2015	Kamínka		Pionýr
18. 4. 2015	Český pohár v ringu	Dolní Slivno	1. PTS Táborník
5.–7. 6. 2015	40. ročník branné hry Cesta odhodlání	Kokořínsko	PS Střelka Kostelec nad Labem
12.–14. 6. 2015	RESET – Republikové setkání Pionýra	Praha	Pionýr

NABÍDKA OTEVŘENÝCH AKCÍ PS (z www.pionyr.cz)

14. a 15. 11.	Podzimní přespání	Kroměříž	PS Obránců míru Chropyně
15. 11.	Advent	Březová	PS Březová
16. 11.	Výlet do plaveckého bazénu v Liberci	Liberec	PS Klub dětí Dobrovice
18. a 19. 11.	Herna deskových her	Praha	188. PS T. O. Bobříci
25. 11.	Lampičková slavnost	Rokycany	PS Hrádek
26. 11.	Adventní dílnička	Praha	PS Záře
29. 11.	Lampionový průvod	Paskov	PS Paskov
30. 11.	Rozsvícení vánočního stromu	Božejov	PS Koloušci
5. 12.	Mikulášský podvečer se Září	Praha	PS Záře
9. 12.	Herna deskových her	Praha	188. PS T. O. Bobříci
10. 12.	Hry a hlavolamy	Praha	188. PS T. O. Bobříci
14. 12.	Pečení vánočního cukroví	Praha	87. PS Javor
20. 12.	Vánoce	Březová	PS Březová

MOZAIKA PIONÝRA – vydává Pionýr pro svou vnitřní potřebu. | Uzávěrka tohoto čísla: 15. 10. 2014. | Kontakty: Pionýr, Senovážné nám. 977/24, Praha 1, PSČ 116 47, tel.: 234 621 299; 777 248 720; fax: 224 215 101; e-mail: mozaika@pionyr.cz. Aktuální informace o spolku Pionýr poskytujeme též na internetu: www.pionyr.cz. | Textové příspěvky přijímáme ve formátech souborů .doc nebo .rtf, foto v dostatečném rozlišení pro tisk (300 ppi – pro použití v tisku ve velikosti 1:1). | Odpovědný redaktor: Jakub Kořínek. Grafická úprava: Matěj Feszanic – www.feszani.cz | Tisk: BOFTISK Nymburk. | Distribuce: Postservis. | V evidenci periodického tisku evidováno pod číslem MK ČR E11046, ČÍSLO ISSN 1213-4686. | Vydáno díky finanční podpoře Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Zpravodaj je neprodejný.

foto na titulní straně: Veronika Perzynová

Podzimní prázdniny PS Šenov	1
Folkový guláš fotoreportáž	2
72 hodin reportáž	4
11. Podzimní stezka Polabím reportáž	5
Kdo vyhrál volby? Pionýři! aktualita	6
Dvanáct měsíčků obsah činnosti	8
Svoboda. Svoboda! Svoboda? předsedův glosář	8
Pojďme mluvit o znaku jednotiči prvky	9
Děsíte se vánočních nákupů? E-moška	10
Samí o sobě zprávy ze sdružení	12
Krab a želva námět na rukodělnou činnost	13
Hodně štěstí, zdraví! výročí	14
Autista Aleš o dětech trochu jiných	15
Odlov si kešku cestou na Sněžku geopozvánka	16
Přijď i ty na Kamínka! vzdělávání	17
PS Mír Domažlice seznamte se	18
Jak společnost svoji mládež vlastně neznala Ju-Pí 1989	20
Dějiny tvoří lidé železná koule u nohy	22
Otevřené kluby horká kaše	23
Přihlas se i ty RESET	24
Aktuality informace z (o) ústředí	25
Balada o TZ Morgana výkop z naší KOP	25
10 mýtů fundraising	25
Kterak mākak nevydělal ani za māk právní posilovna	26
Kaleidoskop výročí a zajímavosti	27
Jak si pionýři užívají podzim tematická fotostránka	28

5. PS Děčín

PS Údolí slunce

72 HODIN

Třetí ročník dobrovolnického projektu „72 hodin pro lidi, přírodu a místo, kde žijeme“ organizovaný Českou radou dětí a mládeže proběhl 9. – 12. října 2014. Celkem se uskutečnilo 442 akcí, do kterých se zapojilo 21 400 lidí. A stejně jako v předchozích ročnících, i letos nemohli chybět pionýři.

PŘÍRODA DĚKUJE

(5. PS Děčín)

V rámci 28. ročníku soutěžního zápolení „Pochod na Lotharův vrch“, kdy 50 účastníků rozdělených do skupin plnilo rozmanité úkoly, provedly jednotlivé skupiny vyčištění procházení trasy a určené lokality od odpadků. A proč Lotharův vrch? Jedná se o významné místo pro českou historii. V roce 1126 česká vojska vedená knížetem Soběslavem I. porazila v bitvě u Chlumce německého císaře Lothara III. Ten byl zajat až na Lotharově vrchu u města Děčín, kde byla sepsána dohoda o samostatnosti české země.

KOMU SE NELENÍ, TOMU SE ZELENÍ

(PS Údolí slunce)

Na paloučku pod klubovnou jsme zasadili tújky. Ty jednak celý prostor zkrásní, ale hlavně opticky oddělí od silnice, a tak zvýší bezpečnost našich malých pionýrů hrajících si na palouku. Právě oni se na výsadbě podíleli největší měrou. Krompáče a lopaty jim nebyly cizí a o práci se doslova rvali. Také jsme instalovali pionýrskou vývěsku a zlepšili výhled z klubovny umytím oken. Pracujících rukou bylo tolik, že ani nestačilo nářadí a úkoly. Tak příště vymyslíme a zrealizujeme něco většího.

BAREVNÁ LDN

(oddíl Správný táborník, Pionýrská skupina Vysočina Svitavy)

Znáte tu radost, když vidíte rozzářené oči, slzičky smíchu, úsměv... tak o tohle se snaží děti z oddílu Správný táborník, vytvořit pro nemocné babičky a dědečky a veškerý personál trochu veselejší prostředí... V první části projektu děti s vervou a nadšením stříhaly,

lepily a malovaly spoustu barevných ptáčků, ježků, listů. V druhé části projektu nastoupili vedoucí a vytvořili dekorace na vstupní dveře a podzimní zátiší. V den D se větší děti s vedoucími vydaly do LDN Svitavské nemocnice a.s. Zdobilo se, povídalo, smálo,... Protože je nás opravdu spousta, tak si menší děti mezi tím hrály s barvičkami. Přinesli jsme babičkám a dědečkům trochu podzimu, rozveselili jsme nemocniční pokoje a snad i trochu potěšili nejen pacienty, ale i sestřičky.

VETERÁNI V KLOKÁNKU

(PS Veteráni Kladno)

Pionýři z pionýrské skupiny Veteráni Kladno se vypravili do Hostivického Klokánku, kde dětem ukázali, že jsou i jiné deskové hry než Člověče, nezlob se. Hitem odpoledne se stala hra Cink! Co na tom, že reportéři z TV Barrandov, kteří o jejich návštěvě v Klokánku natočili reportáž, je označili jako skauty. Hlavní je, že Veteráni přinesli dětem z Klokánku radost, a my všichni víme, že se jedná o PIONÝRY.

POMÁHÁME (NEJEN) SOBĚ

PS Čápaty z Bruntálu se zapojila do úklidu a úpravy okolí objektu základní školy a nově zrekonstruovaných prostor SVČ a Městské knihovny v Bruntále.

BRBLAT NESTAČÍ

(PS Za Vodou, Josefov)

Letos jsme se domluvili s Krajským svazem chovatelů a pomohli jim na chovatelské výstavě u nás v Josefově. Poprvé v pátek místo oddílové schůzky. Sešlo se nás neuvěřitelných 40. Takže téměř všichni. Po příchodu na místo výstavy jsme si prohlédli výstavní prostory

a začali s prací. Někteří vymalovávali obrázky zvířat, kterými pak zdobili výstavní prostory, jiní zase vyráběli stužky pro ocenění a výherní zvířata. Ti nejdovážnější se vrhli na kydání, krmení, napájení a další potřebné činnosti. Za odměnu jsme si všichni mohli na „vlastní tělo“ vyzkoušet kraju královskou nebo třeba pochovat roztomilého králíčka. Ale to nebylo všechno, v sobotu jsme na výstavě přiložili opět ruku k dílu. Naším úkolem bylo krmit stovky vystavených zvířat, měnit jim vodu, sbírat u slepic vejce, kontrolovat kotce, hlídat WC, hrát deskové hry, vysekat nálety a na závěr vytahat a umýt stovky keramických misek na vodu a žrádlo. Mělo to však smysl, cítili jsme, že naše pomoc má skutečný cíl, že neděláme jen tak něco obyčejného.

72 HODIN VE ZBOROVICÍCH

(oddíl Mláďata, PS Zborovice)

Ve čtvrtek 9. října jsme se vydali do ulic obce – soustředili jsme se především na nejbližší okolí klubovny, místní základní a mateřské školy a autobusové zastávky. Vybaveni igelitovými pytlíky jsme se tak trochu porozhlédli kolem a posbírali, co se dalo.

HOLEŠOVŠTÍ PIONÝŘI UKLÍZELI

12 brigádníků z pionýrské skupiny Dr. Mirko Očadlíka se zapojilo do projektu úklidem klubovny a jejího okolí (mytí oken, broušení lavice, hrabání listů).

Děkujeme všem, kteří se do projektu 72 hodin zapojili a naplňovali Ideály Pionýra – Příroda, Pomoc a Překonání.

Tak co, zkusíte se příští rok také přidat?

PS Vysočina Svitavy

PS Veteráni Kladno

PS Za Vodou, Josefov

PS Čápaty z Bruntálu

PS Zborovice

Dr. Mirko Očadlíka

Dobrovičtí pionýři

Informujeme o nás

Kosteletčí Vodáci

11. PODZIMNÍ STEZKA POLABÍM

Již po jedenácté se uskutečnil v sobotu 4. října 2014 v Brandýse nad Labem – Staré Boleslavi a širokém okolí Polabského regionu turistický pochod a jízda na kole „Podzimní stezka Polabím“, jehož pořadatelem je každoročně turisticko – branná Pionýrská skupina „Střelka“ Kostelec nad Labem se svými oddíly v Kostelci nad Labem, Brandýse nad Labem a Lysé nad Labem. „Podzimní stezka Polabím“ je doplněním turistické nabídky v oblasti Polabí a zejména mladší sestrou „Jarní stezky Polabím“, na jejímž pořádání se naše PS každoročně v dubnu rovněž podílí zabezpečením jednoho ze stanovišť.

Z hlediska účasti to byl velmi vydařený ročník, ani počasí nebylo špatné, i když dost dlouho nás trápila ranní mlha a odpoledne rozhodně nebyly teploty, které nám předpovědi slibovaly. Ale na pochod to nebylo nejhorší, možná na kole zábylu ruce. I sluníčko s modrou oblohou provázelo účastníky na trasách. Účastníci pochodu a jízdy na kole se tentokrát rekrutovali z řady míst celé České republiky (z těch nejvzdálenějších uvádíme Ústí nad Labem, Beroun, Čáslav, Týnec nad Labem, Kutná Hora, Kolín, Poděbrady a z těch bližších Praha, Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, Kostelec nad Labem, Mratín, Jiříce, Záruby, Neratovice, Libiš, Mělník, Mladá Boleslav, Čelákovice, Dobruška, Jirny, Měšice, Benátky nad Jizerou, Předměřice nad Jizerou, Mochov, Říčany, Štětí a tak bychom mohli pokračovat). I letos si našla cestu na „Podzimní stezku“ řada cyklistů (82).

Letošní trasy se 220 pochodníkům a jezdcům (s pořadatelem bylo účastníků 237, což převýšilo počty posledních let, které se pohybovaly většinou kolem 200) opět líbily, protože byly z větší části situovány do lesního terénu pravobřežní poproudí strany Labe, ale pro prostřídání zabrousili pochodníci i na levobřežní stranu Labe na cyklostezku ve směru na Kostelec nad Labem. I v letošním roce pořadatel připravil čtyři variantní startovní místa (Neratovice, Kostelec nad Labem, Lysá nad Labem a hlavní start ve Staré Boleslavi).

I když počet startujících z některých těchto, ne hlavních, míst nebyl enormní (celkově Neratovice – 34; Lysá – 8; Kostelec nad Labem – 74 a hlavní start ve Staré Boleslavi – 104), opět umožnil účast na pochodu řadě osob i z míst vzdálenějších od Brandýsa. Letos bylo nabízeno a většinou pozitivně hodnoceno zatím největší množství, tj. celkově 26 tras, z toho 13 cyklo a 13 pěších, takže nabídka byla opravdu široká. Tak jako v loňském roce, dali i letošní „pěšáci“ hlavně přednost nekratším, 11 km trasám se starty ve Staré Boleslavi a Kostelci nad Labem, ale na druhou stranu se našla podstatně větší část turistů na střední trasy a i na nejdelší pěší túru 33 km a 73 km cyklo.

Na zúčastněné již tradičně čekaly v cíli „U Karla IV“ ve Staré Boleslavi pamětní listy a různobarevné odznaky pochodu. Velmi pozitivním rysem letošního ročníku byla 50% účast dětí a mládeže do 26 let, z toho 88 dětí do 15 let, tj. nejvyšší počet ze všech ročníků. Nejstarším účastníkem letošního ročníku byl dvaosmdesátiletý pan Jaroslav Šmejkal z Prahy.

A co na závěr? Snad jen to, že se letošní ročník opět vydařil a že jste všichni co nejsrdečněji zváni na XII. ročník Podzimní stezky Polabím, který se uskuteční, opět tradičně, první říjnovou sobotu – 3. října 2015 a o kterém bude široká veřejnost včas informována

za pomoci tisku, letáků a webových stránek (www.psp.g6.cz). Takže si stačí jenom tento termín zapsat do svých diářů a kalendářů. Opět si budete moci zakoupit trička pochodu a opět se budeme snažit vést trasy tak, aby na nich byla možnost občerstvení, stravování, jak tomu bylo i letos. I v letošním roce se město Brandýs nad Labem – Stará Boleslav k požadavku na dotaci na akci tradičně postavilo zády (již 6 let po sobě).

Rovněž tradičně chceme poděkovat PS „Mladý vodák“ Kostelec nad Labem se významnou organizační pomocí se startem a kontrolním stanovištěm v Kostelci nad Labem, vylepšeným kvalitním občerstvením, a samozřejmě i za vlastní hojnou účast na akci.

Ale tentokrát i účastníkům z PS Klub dětí Dobruška a 6. PS Urša Kolín. Konečně jsme to pořádali i pro pionýry (viz foto). Děkujeme a přijďte zase za rok!

Pro příští rok nabídneme k 25. výročí obnovy činnosti Pionýra i pionýrské cyklo (pro všechny) a pěší (pro dospěláky) trasy v délce 25 km. Takže věříme, že přijдете.

Významným způsobem nám pomohl akci finančním grantem zabezpečit Středočeský krajský úřad, za což mu i touto formou velmi děkujeme.

*Za pořadatele PS MOV „Střelka“ Kostelec n. L.
Ing. Jiří Vostřel – „Generál“*

Kosteletčí Vodáci

Propagace na místě akce

KDO VYHRÁL VOLBY? PIONÝŘI!

Jako obvykle jsme se po komunálních a senátních volbách mohli seznámit s řadou názorů na to, kdo je vlastně jejich vítězem. Éterem proběhlo i nové slovo spoluvítěz... V žádném z komentářů ale nezaznělo, jak si ve volbách vedli pionýři - samozřejmě ne coby kandidující subjekt, ale jako jednotlivci. Do zastupitelstev se jich dostala celá řada, na kandidátkách takřkajíc napříč politickým spektrem. Některým z nich jsme položili pár otázek, a kdo ví, možná vám v příštím vydání představíme i další.

PETR HALADA
Starosta Kamýku nad Vltavou (a bývalý předseda Pionýra), nezávislý, 344 pref. hlasů (1. místo)

Co z toho, co ses naučil v Pionýru, využiješ při práci

zastupitele?

Využívám již 17 let, co jsem starostou obce. Asi vám to přijde trochu k smíchu, ale opravdu jsem hned na úvod svého starostování využil všechny své poznatky z řízení jednání (ORP i ČRP), psaní zápisů, kontroly usnesení. Využívám je také například při tvorbě strategických dokumentů obce, jednání v sekcích.

Domníváš se z pohledu zastupitele, že práce s dětmi je pro obec potřebná? A mají ostatní zastupitelé podobný pohled?

Samozřejmě, že ano. Ostatní zastupitelé mají velmi podobný pohled, neboť někteří z nich se také angažují v neziskových organizacích. A pokud potřebnost práce s dětmi některý zastupitel nevnímá jako prioritu, je mu potřeba priority demokraticky vysvětlit.

Podle čeho vaše zastupitelstvo posuzuje důležitost projektů a aktivit?

Podle zapojení neziskové organizace do dění a aktivit v obci.

NAĎA ANTALOVÁ
Karviná, navržena KSČM, 2027 pref. hlasů

Co z toho, co ses naučila v Pionýru, využiješ při práci zastupitele?

Protože už jsem přece jenom

„ve věku“ a zastupitelkou jsem s přestávkou nyní tři volební období, tak si myslím, že to, co jsem se v Pionýru naučila, využívám v každodenním životě již více jak 30 let. Základy, které jsem získala, jsou opravdu k nezaplacení.

Domníváš se z pohledu zastupitele, že práce s dětmi je pro obec potřebná? A mají ostatní zastupitelé podobný pohled?

Určitě! A především ve velkých městech jako je Karviná, kde koncentrace dětí a rozmanitost zájmových kroužků, sportovních a kulturních aktivit slouží k jejich aktivnímu zapojení, kdy nemají čas se potulovat po městě,

dělat neplechy atp. Je to jedna z forem prevence kriminality. Na to slouží právě finanční podpora z města různých projektů a grantů z Fondu primátora.

Podle čeho vaše zastupitelstvo posuzuje důležitost projektů a aktivit?

Každý předložený projekt je důležitý! Myslím si, že i tak k tomu přistupovalo kolektivně minulý zastupitelstvo a do budoucna není důvod to měnit.

VLASTA VASKOVÁ
Hrádek u Rokycan, navržena SNK-ED, 394 pref. hlasů (2. místo)

Co z toho, co ses naučila v Pionýru, využiješ při práci zastupitele?

Dobře se mi jedná s lidmi. Organizačně zvládám akce ve městě. Nemám problém věnovat se veřejným záležitostem ve svém volném čase.

Domníváš se z pohledu zastupitele, že práce s dětmi je pro obec potřebná? A mají ostatní zastupitelé podobný pohled?

Moudré zastupitelstvo ví, že mladá populace je záloha do budoucna. Práce s dětmi i mládeží a práce pro ně je základem každé vesnice i města.

Podle čeho vaše zastupitelstvo posuzuje důležitost projektů a aktivit?

Naše zastupitelstvo, ve kterém budu letos pracovat jako místostarostka, dostává podněty od jednotlivých výborů, komisí a rady města. Ve schvalování projektů hrají hlavní úlohu peníze, ale už je za námi doba, kdy se děti a mládež odsunovaly na druhou kolej.

ING. JIŘÍ STUHLÍK
Rudník, nezávislý, 342 pref. hlasů

Co z toho, co ses naučil v Pionýru, využiješ při práci zastupitele?

V mém případě úplně všechno. Začalo to prací

pro děti v obci jako dobrovolník při pořádání akcí. Pak přes práci v zastupitelstvu a kontrolním výboru, kde jsem využil získané zkušenosti z práce v ČRP. Pro mě bylo i velice užitečné, že jsem se naučil vést jednání

a pochopil jsem smysl procedurálních postupů při jednáních. Nejvíce zkušeností z Pionýra jsem využil vloni při povodni, která nečekaně zasáhla naši obec. Ve vteřině jsem musel přepnout na myšlení táborového vedoucího, které mám zažité a naučené. Při takto výjimečné situaci není čas věci zkoušet, ale musíte je umět. Maximálně jsem využil zkušeností při řízení a vedení lidí, zadávání úkolů, delegování pravomocí a v neposlední řadě při kontrole plnění úkolů. Nevím, kde jinde bych se toto mohl naučit víc než na táboře jako vedoucí popř. hlavní vedoucí.

Domníváš se z pohledu zastupitele, že práce s dětmi je pro obec potřebná? A mají ostatní zastupitelé podobný pohled?

Práce s dětmi je důležitá vždy a pro obec obzvláště, protože většina obcí je zřizovatelem základní školy. Je potřeba podporovat i mimoškolní aktivity, a to jsou ve většině obcí třeba mladí hasiči, fotbalisté, místní uskupení a dobrovolníci. U nás v obci máme chytré zastupitele, kteří si důležitost práce s dětmi uvědomují a podporují ji.

Podle čeho vaše zastupitelstvo posuzuje důležitost projektů a aktivit?

Jsme malá obec, a tak všichni víme, co se děje v obci a jaký mají ohlas akce pro děti a veřejnost. To je výhoda malých obcí, zpětnou vazbu máme ihned. Na většině akcí pomáhají i samotní zastupitelé a o to je pak rozhodování pro rozdělení peněz jednodušší.

ING. RADKA FRONKOVÁ
Unhošť, nezávislá, 354 pref. hlasů

Co z toho, co ses naučila v Pionýru, využiješ při práci zastupitele?

V Pionýru jsem se naučila nejen práci zastupitele,

ale i pro své povolání, jak důležitá je komunikace. Musela jsem mluvit s rodiči, učiteli dětí, na táboře s majiteli pozemků... Také nezapomínat na to, že je potřeba ostatním naslouchat. Je důležité poslouchat, jaké jsou názory ostatních, a umění je dospět ke společnému názoru.

Domníváš se z pohledu zastupitele, že práce s dětmi je pro obec potřebná? A mají ostatní zastupitelé podobný pohled?

Určitě. Práce s dětmi je velmi důležitá a potřebná. Každé město by mělo dbát na to, aby děti měly možnost mimoškolního využití. Děti se učí neformálně spolupracovat mimo školní prostředí. Zažívají úplně jiné situace než

ve škole. Důkazem toho, že práce v Pionýru je pro obec velmi důležitá, je, že z 21 zastupitelů bylo či je 7 členů našeho oddílu, což je třetina zastupitelstva. Moc mě to těší, protože jde o lidi, kteří jsou pro práci v obci velmi zapálení a není jim veřejný život lhostejný. Určitě zastupitelé oceňují práci s dětmi, a to nejen v Pionýru.

Podle čeho vaše zastupitelstvo posuzuje důležitost projektů a aktivit?

Toto je velmi těžká otázka. Na projekty se mohou dívat z různých stran a rozumím tomu, že je to velmi těžké. Někdo rád přispívá na celoroční činnost, někdo zase upřednostňuje jednorázové akce, které pomohou zviditelnit město jako takové. Kolem tohoto tématu, co je pro obec důležitější, bude spousta debat a vysvětlování. Nelze se na projekty dívat jen optikou, kdo má kolik dětí a jaké jsou příspěvky. Je zde spousta dalších kritérií, ke kterým je třeba přihlížet.

ING. ROMAN MÜLLER

Jevíčko, navržen KDU-ČSL, 767 pref. hlasů (2. místo)

Co z toho, co ses naučil v Pionýru, využiješ při práci zastupitele?

V letošním roce jsem konstatoval, že letní tábory mohou být i životní filosofii. V dnešní přetech-nizované době mladý člověk někdy nepoužije pro běžný život nic z táborového

umu. Umí však rozdělat oheň, něco si uvařit, odvyšlat zprávu morseovkou, zná faunu a flóru, nebojí se vykoupat v horské bystřině, zná různé hry, zpívá písně, uzluje, chodí po horách, pomáhá kamarádům... Zejména ty duševní hodnoty se dají použít všude. Že se nám daří do dětí implementovat to pozitivní, se zúčtuje zejména v tom, že se generace do tábora v Bobrovecké dolině vrací.

Domníváš se z pohledu zastupitele, že práce s dětmi je pro obec potřebná? A mají ostatní zastupitelé podobný pohled?

Samozřejmě, že je potřebná. Na školách se zrušily zájmové kroužky a na malých městech a vesnicích není moc příležitostí, jak se organizovaně zabavit. V našem městě funguje Pionýr, skauti, hasiči, kopaná, ping pong a samozřejmě základní umělecká škola. Ti všichni s dětmi pracují. S ostatními zastupiteli máme stejný názor. Ve městě máme vytvořený grantový systém, ze kterého tyto organizace podporujeme.

Podle čeho vaše zastupitelstvo posuzuje důležitost projektů a aktivit?

Jedná se zejména o potřebnost občanů. Za poslední dobu jsme například zrekonstruovali náměstí, které slouží všem. Nyní zateplujeme základní školu, spolupracujeme s firmami na vytvoření nových pracovních míst, zpracovali jsme projekt na výstavbu rozhledny a na straně kulturní máme velice přátelský vztah s Divadlem Jára Cimrmana, které do našeho města každoročně zavítá.

MGR. MIROSLAV CHLUBNA

Orlová Lutyně, nezávislý, 606 pref. hlasů

Co z toho, co ses naučil v Pionýru, využiješ při práci zastupitele?

Jednat i s těmi, co je nemusím, znát svou cenu, neponižovat sebe ani druhé, trpělivost, rovná záda a hlavně čestnost a férovost.

Nemám potřebu někoho podvést a mít něco za každou cenu.

Domníváš se z pohledu zastupitele, že práce s dětmi je pro obec potřebná? A mají ostatní zastupitelé podobný pohled?

Toto je špatně položená otázka, ta práce má cenu vždy a ti, co ji dělají, to ví, je třeba o tom přesvědčit ty, co si myslí, že je to jen hraní nebo činnost k ničemu. Takže práce s dětmi je pro obec vždy přínosná.

Podle čeho vaše zastupitelstvo posuzuje důležitost projektů a aktivit?

U nás se to špatně hodnotí, i když máme kritéria pro hodnocení, vždy tam vstoupí lidský faktor a lobování. Takže to, co neschválí poradní orgán, změní rada města nebo zastupko. Kritéria jsou přínos pro město, velikost akce a její dopad (místní, městská, regionální, celostátní a mezinárodní), finanční spoluúčast a aktivní účast na akcích města (výpomoc na těchto akcích, jako je Den dětí, Výstava klubové a spolkové činnosti apod.).

MIROSLAV MARŠÁLEK

Jince, navržen KSČM, 458 pref. hlasů (2. místo)

Co z toho, co ses naučil v Pionýru, využiješ při práci zastupitele?

Touhle otázkou jste mne dost zaskočili. Využiji

prakticky všechno. Ale tři listy v Mozaice mi asi nedáte, že?! Co z toho vybrat jako nejpodstatnější? 1) Jako vedoucí oddílu jsem využil zkušeností jak jednat s neprivilegovanými lidmi, jak znát jejich starosti, představy a názory, abych věděl, co způsobuje největší problémy, co nejdříve řešit. 2) Jako hospodář PS jsem ocenil i zkušenosti z této funkce. V zastupitelstvu jsem se mnohem snáz, než mi kolegové, orientoval v materiálech týkajících se rozpočtových záležitostí.

Domníváš se z pohledu zastupitele, že práce s dětmi je pro obec potřebná? A mají ostatní zastupitelé podobný pohled?

Je potřebná ze všech pohledů. Zejména kvůli budoucnosti obce. I když někteří jednotliví zastupitelé v minulosti měli jiné priority. Věřím, že v nastávajícím období si nikdo pouze své osobní zájmy řešit nebude.

Podle čeho vaše zastupitelstvo posuzuje důležitost projektů a aktivit?

Pro dvě uplynulá volební období, kdy jsem byl v zastupitelstvu, si všechny volební strany sestavily programy, v nichž byly obsaženy oblasti, které nejvíce tížily občany i obec. V jednotlivých letech jsme však byli nuceni realizovat pouze to, na co právě byly nám dostupné dotace. Za těch 8 let se ale to nejdůležitější podařilo, ať už to bylo kulturní centrum, čistírna odpadních vod, sběrný dvůr, rozšíření areálu ZŠ, kompostárna, multifunkční sportovní areál, komunikace a dětská hřiště. Snad proto jsme se starostou dostali důvěru znova.

MGR. HANA ŠILHAVÁ

Dobruška, navržená SZ, 153 pref. hlasů

Co z toho, co ses naučila v Pionýru, využiješ při práci zastupitele?

Práce s dětmi (nejen v Pionýru) mě naučila, jak je důležité být spravedlivý, umět druhým naslouchat a být ve svém jednání příkladem

pro ostatní. Pokud bude příležitost, mohla bych využít své zkušenosti s vyplňováním žádostí o dotace. A určitě se budu řídit Ideály Pionýra.

Domníváš se z pohledu zastupitele, že práce s dětmi je pro obec potřebná? A mají ostatní zastupitelé podobný pohled?

Ano, určitě je to velmi důležité. Je to i důvod, proč jsem kandidovala. Jak se obec staví k práci s dětmi a mládeží, se odrazí v tom, jací občané v ní budou za pár let žít. Věřím, že se tak na to dívá i většina mých kolegů zastupitelů.

Podle čeho vaše zastupitelstvo posuzuje důležitost projektů a aktivit?

To zatím nevím, první jednání budeme mít v listopadu.

Ptala se Vendy

DVANÁCT MĚSÍČKŮ aneb co nás čeká během roku do Konference o činnosti Pionýra

O Konferenci o činnosti Pionýra jste se tu už mohli dočíst několikrát. Její příprava se rozběhla vlastně už před rokem, když VIII. výroční zasedání Pionýra schválilo její svolání. To znamená, že teď jsme přesně v polovině cesty. Za další rok, přesněji 13.–15. 11. 2015 konference proběhne a nasměruje náš spolek na další léta do budoucna. Co můžeme během tohoto roku očekávat?

BUDEME SE PTÁT

Krátce po vydání této Mozaiky proběhne další jednání Obsahové komise pro přípravu KČP (tedy celé komise, jednotlivé tematické skupiny pracují i samostatně). Zajímavé bude tím, že se bude zabývat potřebnou zpětnou vazbou od pionýrských skupin a oddílů. Tedy budeme se na ní snažit ujasnit, na co a jakou formou se vás všech budeme ptát, aby práce na samotné konferenci stála na informacích a ne jen dojmeh.

BUDEME SI POVÍDAT

Součástí přípravy budou i oblastní porady, tentokrát pojeté v podstatě jako dílčí konference, které projednají připravená témata, shrnou podněty ze skupin v KOP, případně dodají i celkové „krajské“ stanovisko či námět. Zde bude příležitost o věcech mluvit, vyjasňovat, přesvědčovat se...

**OPRAVDU V PIONÝRU VLÁDNE „BLBÁ NÁLADA“?
PROČ SE VÍC NECHLUBÍME TÍM, CO SE NÁM DAŘÍ?
JE PIONÝR SKUTEČNĚ MODERNÍ ORGANIZACE? A CO TO
ZNAMENÁ?
VÍME, KAM CHCEME DOJÍT ZA DALŠÍCH 25 LET?**

Směrnice o hlavní činnosti

Práce s výchovnými programy

Projekty a soutěže

Pionýrská skupina jako komunitní centrum

Založení nového oddílu

Role klubu na PS

Informační toky

Partnerství s rodiči a odbornou veřejností

Prezentace oddílů

Získání a udržení členů

15 +

Mobilita dobrovolníků

Vzdělávání

Průvodcování

Vyznamenání

Program Pionýra

Vize pro 21. století

Jednotlivé prvky Pionýra

Sounáležitost s celkem

BUDEME LADIT

Jedním z klíčových cílů konference je novelizovat Program Pionýra. Vzhledem k tomu, že jde o základní dokument spolku, bude jeho příprava probíhat podobně, jako v případě stanov před výročním zasedáním. Nejpozději v závazně stanoveném termínu tak bude zveřejněn návrh zpracovaný obsahovou komisí. Ten budou moci všichni připomínkovat, s jejich připomínkami se bude muset komise

vypořádat (tj. zapracovat, nebo odmítnout a zdůvodnit proč – např. dvě protichůdné připomínky zjevně nepůjde zapracovat zároveň). Podstatné je, že takto vznikne již připravený dokument, na kterém by měla být co nejširší shoda. A konference je již jen posoudí a snad i potvrdí.

Sledujte Mozaiku a Tu-ňáka, v následujících vydáních budete nacházet další informace.

Jakub

PŘEDSEDŮV GLOSÁŘ

SVOBODA. SVOBODA! SVOBODA? ANEB HLEDEJ V LISTOPADU TÉMA PRO GLOSU!?

Letos uplynulo 25 roků od tehdejší vzrušené nálady a velkých očekávání... Nedalo mi to a šel jsem se nedávno podívat na Albertov, kde „to“ začalo. Stál jsem tam a rozhlížel se, podobně jako jsem tam stál 17. listopadu 1989, a znovu jsem cítil elektrizující atmosféru chvíle, kdy více než patnáctitisícové shromáždění skandovalo po vystoupení p. J. Šárky (pamětníka dění z r. 1939): „Svobodu! Svobodu!“ Při letošním procházce začalo pršet, a tak jsem svižným krokem došel na Palačák a schoval se s dalšími čekajícími v přístřešku tramvajové zastávky.

Čekajících lidí tam bylo tak akorát, takže když si dva chlapi zapálili cigaretu, bylo to hned znát. Jedna již nemladá paní je upozornila, že se na zastávce nekouří... Odpověď přišla rychle: „Dejte nám pokoj, paní. Máme svobodu, néé?“ Zaznělo to jako šlehnutí biče,

což u mě bylo asi dáno i oněmi právě zjitřenými vzpomínkami na dění na Albertově '89. Je tohle opravdu ona vyvolávaná: Svoboda?!

Rozumím svobodě jako osvobození od nepřiměřeného vnějšího tlaku, politického či jakéhokoli podobného omezování – tak jsem ji také před pětadvaceti lety chápal. Jistě

zahrnuje svobodu pohybu, projevu, svědomí, myšlení, náboženství... Ale to má i druhou stranu: svoboda není svévole. Skutečně platí, že pokud je jedinci poskytnuta absolutní svoboda, zpravidla ji zneužije a omezí svobodu druhého? Většina z nás nechtěla pod přístřeškem dýchat cigaretový kouř, leč oni dva chlápíci si chtěli zakouřit. Svobodně. Jak to rozřešit? Ne, nechtěl jsem před pár týdny na zastávce ani dnes hluboce filozofovat. Jen si říkám, že svoboda znamená dělat to, co máme právo dělat, ovšem tak, abychom neomezovali svobodu ostatních. Tím, že člověk

využívá možností, které mu svoboda nabízí, na sebe bere velkou odpovědnost.

Volání po svobodě v roce 1989 bylo upřímné, ale nejsem si jist, zda si všichni uvědomovali (a uvědomují) onu odpovědnost. Nejde mi jen o to, že je nezbytné být přiměřeně uvážliví, že více než hurářímus je na místě rozvážnost. Mám na mysli vědomí odpovědnosti, která dnešní svobodu provází. No, a v tom je právě asi háček – leckdy spíše neprovází. Protože mnozí lidé si kdovíproč myslí, že svoboda je přece možnost dělat si to, co chci já, jen já. Nevidí nebo nechtějí vidět, že jen s respektem ke svobodě ostatních a také ke sdíleným pravidlům se od „cohcárny“ dostaneme k opravdu svobodné společnosti. Chápat porušování pravidel jako svobodné jednání je ovšem omyl a školní ukázka nezralosti, ba spíše nezralosti. (Abych nemusel napsat hlouposti.) Možnost být svobodný souvisí s nutností nepoškozovat ostatní. Což je záležitost, které mnozí očividně nedorostli a nechápou ji.

Uvědomuji si, že příklad s kouřením je až trapně banální, ale v životě mnoho všedností je právě tak výstižných. Jen si to ne vždy připouštíme.

Martin

POJĎME MLUVIT O ZNAKU

Je to spolu s názvem hlavní jednotící prvek Pionýra. Přesto se jeho užívání dost liší. Jedni ho mají přes půl zdi na klubovně, u jiných se nenajde ani na webu – patrně se někde krčí spolu s názvem, pro který také nebylo místo. Proč to tak je? Co to o nás vypovídá? Co s tím dělat? Pojďte si o těchto otázkách trochu popovídat, otevřít je a třeba v dalších číslech i posunout dál. Nejen, že nás vaše názory prostě zajímají a rádi je otiskneme, budou ale užitečné hlavně pro připravovanou Konferenci o činnosti Pionýra.

Znak Pionýra je navenek naše hlavní společné poznávací znamení. Naše činnost je hodně rozmanitá, což je super, ale pro nezasvěcené může být málo zřejmé, že ta skupinka, kterou potkali minulý týden na výletě v lese, patří k tomu samému spolku, jako ta, kterou právě vidí hrát na hřišti ringo nebo třeba prodávat kytičky při Českém dni proti rakovině. A tím pádem neví, že když chtějí podobnou činnost i pro své děti, mají se ptát po Pionýru – pokud to ovšem není jasné vidět.

Znak patří na velké republikové akce úplně stejně jako na obecní přebor v hodu vlaštokou. Stejně tak patří na trička, tiskoviny, dokumenty, nášivky, zkrátka použít se dá leckde, stačí dodržovat pár základních pravidel – několik příkladů takových pionýrských předmětů, které lze koupit v našem internetovém jarmarku e-moška, najdete na následující dvoustraně.

Slibovali jsme ale diskuzi, tak pojďme na to, tady je pár otázek, na které bychom rádi znali vaše odpovědi.

Nemusíte se jich ale držet, zkrátka nás zajímá váš názor na znak Pionýra, jeho užívání a vše, co s tím souvisí.

JAK SE ZNAKEM PRACUJETE?

Je pro vás samozřejmost, že ho dáváte na oddílová trička, pozvánky apod.? Nebo

si v lepším případě jen občas vzpomenete? Máte nějaké zajímavé osvědčené nápady?

MÁTE ZNAK NA WEBU?

Je vidět na první pohled, třeba v hlavičce, nebo dá trochu práci ho najít – a proč?

JAK LIDÉ NA NÁŠ „NOVÝ“ (UŽ JE MU 7 LET, TO TO LETÍ...) ZNAK REAGUJÍ?

Jak ho vnímají – setkali jste se s nějakými odezvami? Už si ho lidé ve vašem okolí zapamatovali?

JAK ZNAK VNÍMAJÍ DĚTI?

Chtějí děti například trička se znakem, když je vidí u vás? Líbí se znak dětem a je pro ně zapamatovatelný? Podněcuje jejich zvědavost? (Pionýr není jen náš oddíl?)

PROČ NEBÝT INKOGNITO?

Co si myslíte o skupinách, které svou příslušnost k Pionýru cudně skrývají? Myslíte, že důvody, jako strach z předsudků a negativních reakcí mají ještě po pětadvaceti letech samostatné činnosti význam?

JAK MOC CHCEME BÝT JEDNOTNÍ?

Nevnímáte snahu o posílení práce s jednotícími prvky jako rozpor s hlášanou rozmanitostí

činnosti? Co si myslíte o krojích? Používáte v oddíle jednotné oděvy či doplňky? Jak byste doplnili nabídku pionýrských oděvů?

VYHOVUJE VÁM NABÍDKA JEDNOTÍCÍCH PRVKŮ PIONÝRA?

Máte pocit, že naše jednotící prvky jsou vhodné pro praktickou činnost, nebo by bylo lepší ji rozšířit či upravit?

PROPOJUJETE PIONÝRSKOU A ODDÍLOVOU SYMBOLIKU?

Máte vlastní oddílovou symboliku? Jak se vám daří ji propojit se znakem Pionýra, případně maskotem?

Pro odpověď můžete použít třeba přílohu této Mozaiky, nebo prostě napsat na mozaika@pionyr.cz. A, jak už jsme psali, vůbec se nemusíte držet uvedených otázek, napište nám svůj názor na cokoliv k tématu.

Co je lepší?

GRAFICKÉ JEDNOTÍCÍ PRVKY PIONÝRA A JEJICH UŽITÍ

PIONÝR

PIONÝR

PIONÝR

pionýr

PIONÝR

PI N R

PIONÝR

PIONÝR

PIONÝR

PIONÝR

DĚSÍTE SE VÁNOČNÍCH NÁKUPŮ?

Máme pro vás řešení!

Podobných vět asi budete nacházet v různých letáčích čím dál víc. Co když je to ale tentokrát pravda? Nebylo by hezké dát třeba dětem v oddíle nebo vašim instruktorům nějakou malou, ale zato pionýrskou pozornost? Koukněte do našeho internetového jarmarku (emoska.pionyr.cz) a vybírejte, tady máte inspiraci.

PŘÍVĚSKY:

maskot

SILIKONOVÝ NÁRAMEK (5 BAREV)

figurky

znak

PSACÍ POTŘEBY:

propiska (7 barev)

Tornádo (5 barev)

linkovaný blok A5

trhací bloček

kroužkový šanon A4

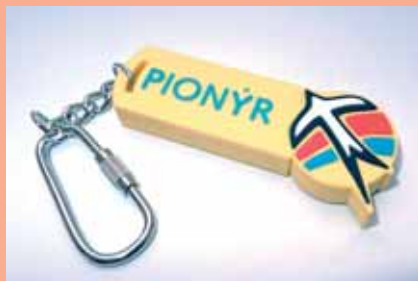
kroužkový šanon A5

desky s chlopni A4

odznak

Flash disk 8 GB, gumový obal

Návleky na tkaničky bílé a modré (od ostatních barev zbývá posledních pár kusů)

reflexní vesty
dvě velikosti:
pro děti a pro dospělé

TRIČKA

miluju Pionyr – černá – všechny velikosti (S, M, L, XL, XXL)

roste ze mě Pionyr – dětské velikosti 128, 140 a 152

barvičky – dětské velikosti 128, 140 a 152

koshulka: dámská, velikosti S, M, L, XL, XXL
pánská, velikosti S, M, XL

vlaštovka zelená – všechny velikosti kromě S (ale již malé množství kusů)

JAK NAKUPOVAT NA E-MOŠCE?

Krok 1: Pokud nemáte přístupové údaje, zaregistrujte se na Servisu Pionýra. Bude se vám to tak jako tak hodit a navíc tím získáte i přístup do E-mošky.

Krok 2: Jménem a heslem, které jste zadali na Servisu, se můžete přihlásit i na E-mošku.

Krok 3: Vyberte a nakupujte!

**CENY A DALŠÍ PODROBNOSTI
NAJDETE NA
EMOSKA.PIONYR.CZ.**

Hrádek u Rokycan

Domažlice

DOMAŽLICE

Veverčátka a medvídek Honzík

I letos si pro nás medvídek Honzík připravil vycházku do podzimní přírody. V sobotu dopoledne jsme se sešli na domažlické zastávce a vlakem dojeli na Hadrovec. Tam na nás čekal dopis od Honzíka. Loni nás seznamoval s lesními zvířátky a tentokrát, protože už Veverčátka povyroستla, měl připravené složitější úkoly, a pokud je splníme, bude nás na konci čekat poklad.

Po pěší cestě zpátky do Domažlic jsme poznávali stopy zvířat, schovávali se při každém zakřičení „bomba“ a snažili se nenápadně předávat klíště (kolíček na prádlo).

Blížil se čas oběda, a tak jsme si nasbírali chrástí na oheň, abychom si mohli opéct špekáčky a klobásy. Zadováděli jsme si na prolezačkách, zahráli pár her a šli hledat slibovaný poklad. Kromě sladké odměny na nás čekala i medaile s nápisem „Jsi jednička“. A protože už byla spousta hodin, pospíchali jsme k bazénu. Po cestě jsme si zazpívali Upířskou hymnu a zakřičeli naše oblíbené Obděle.

Vycházka se všem líbila a doufáme, že si Honzík připraví co nejdříve zase nějaké dobrodružství.

Martina Grycová, PS Mír

HOLEŠOV

Potáborová schůzka se vydařila

Prázdniny jsou již minulostí a nám zůstaly pouze krásné vzpomínky na společné chvíle na táboře. Pátého září se uskutečnilo setkání dětí a pracovníků tábora „Cesta do pravěku“, na kterém jsme si vše připomněli. Setkání se zúčastnila většina táborníků i vedoucích. Společně jsme si také zazpívali oblíbené táborové písničky, zopakovali pokřiky, prohlédli fotografie a poseděli nad táborovou kronikou. Setkání se zúčastnily také naše kuchařky Marušky, kterým jsme rádi zazpívali a předali kytičku k jejich svátku. Děti i vedoucí vzpomínali na různé táborové historky a zažili jsme při tom spoustu legrace. Těšíme se, že i během školního roku se budeme setkávat na společných akcích a víkendovkách.

Otevřená klubovna

Naše pionýrská skupina Mirko Očadlíka se i letos zapojila do projektu Otevřená klubovna. Od soboty 6. září do pátku 12. září si mohli v naší klubovně přijít zahrát děti

i dospělí deskové hry, kulečnick, fotbalék a stolní tenis. Akce se účastnili hlavně členové naší PS, ale přivedli s sebou také kamarády a strávili v naší klubovně spoustu pěkných chvil. Během celého školního roku připravíme pro veřejnost několik dalších zajímavých akcí. Věříme, že už ve staronové klubovně, kterou bychom měli během října získat zpět od města.

Jarmila Vaclachová

HRADEK U ROKYCAN

Svátek dýní u pionýrských chatek

Pořádat velkou akci pro širokou veřejnost je vždy risk. Týden přšelo a bylo chladno, ale v pátek nám to vyšlo. Téměř 150 účastníků a organizátorů, počasí, program, dobrá nálada. Prostě vše jak mělo být. Od 16 do 19 hodin byl program v klubovnách i okolí chatek. V dílničkách, které připravily Iva Vasková a Verča Telekešová, se vyráběli např. netopýři, kaštánkoví duchové, pavoučci z víček od petek, obrázky s podzimní tematikou, ozvládnuté cibulky, papírové dýničky, apod. Odvážní mohli vsunout ruku do nádoby plné různých havěti nebo se strefovat do zavěšených netopýřů, kteří hlídali sklípek. Na každém stanovišti se rozdávaly drobné odměny. Zájemci si vyzkoušeli výrobu drátěných kroužků a dozvěděli se od Ládi Petra, jak se vyrábí meč k historickému šermu. Mohli si také vyslechnout zasvěcené povídky o rybách od Jindry Kalivody nebo Jirky Vanička. Modeláři pod vedením Marka Sýkory se pochlubili se svými výrobky – leteckými modely a papírovými draky. Pepino Machatý doprovázel malé i velké zpěváky na kytaru u tábora. V jedné z kluboven se třikrát vystřídalokaždě přes třicet účastníků při bubnování v kruhu. Bezvadně provedená bubenická show Jiřího Pejši a Lukáše Vídeňského nebyla pro mnohé děti novinkou. Na letním táboře jsme je již poznali a chceme s nimi nadále spolupracovat. Děvčata Vandy, Kájina, Iru, Majka a Terka vařila čaj a kávu, rozdávala limonádu a podávala perník se šlehačkou. U osvětlené dýně strážkyně pokladu Miša Soukupová, Jana Melková a Týna Kudielková vydávaly dárky z dřevěné truhly. Kdo chtěl, přišel v různých maskách, a tím více si svátek dýní užíval. Před ukončením příjemného odpoledne, které přešlo v podvečer, odpálil Rošťa Cinert avizovaný ohňostroj. Na ohni se dopekly poslední buřtíky a začalo se uklízet. Chatky ale neosiřely. Přespaní tady měl oddíl Ha-Sičáci

se svými vedoucími Domčou Machákovou a Filipem Štochlem. Po odchodu posledních návštěvníků vytvořili krásné svítící dýně, které hlídaly spící až do rána.

*Za Pionýrskou skupinu Hrádek,
Vlasta Vasková*

KDYNĚ

Malování na asfaltu

První říjnovou sobotu si kdyňské děti zpestřily malováním na asfaltu, které pro ně připravila pionýrská skupina Safír. Letos se na sídlišti Na Koželužně postupně sešlo bezmála 60 dětí, které s pomocí křídly vytvořily hotová umělecká díla. I počasí se podařilo, a tak se na účastníky smály nejen obrázky z chodníků, ale i sluníčko.

Letos měly děti za úkol namalovat tři obrázky – zvířátko ze ZOO, oblíbenou hračku a nějaký dopravní prostředek. K vidění tedy byli sloni, žirafy, traktory, tanky, dudlík i dinosaur. Nakonec každý přimaloval jeden dílek k nekonečné stonožce, podepsal se, a pak si mohl vybrat zaslouženou odměnu. Obrázky malých umělců si můžete prohlédnout na webu safir.pionyr.cz, facebooku, nebo v místě konání.

Pavla Tochorová

KOPŘIVNICE

Víkend OlbramChallenge

O prázdninách proběhl již druhý ročník akčního tábora pro mládež ve věku 15+ a abychom nevyšli ze cviku, uspořádali jsme pro tuto věkovou kategorii 26.–28. 9. víkend na táborové základně Pstruží.

V pátek jsme se sešli na chatě a po ubytování jsme zahájili seznamovacími hrami. Ještě se ani pořádně nesetmelo a už přišla na řadu jedna z větších her, a to Pevnost Boyard. V rámci ní jsme se vymáchali v místní řece.

Počasí nám v sobotu vůbec nepřálo a dopoledne jsme strávili v budově u hry Investice. Po obědě přestalo pršet a my vyběhli ven užít si tři největší hry víkendu. Hlad a zima nás k večeru zahnal do budovy a po večeri si týmy vyrobily formule a vybavení na Velkou cenu Pstruží.

V neděli jsme vyhlásili nejlepšího účastníka víkendu a po obědě se vydali domů. Víkend byl nabitý a náročný díky programu i nepříznivému počasí, ale se super partou účastníků zábava nechyběla.

Miroslav Klimecký

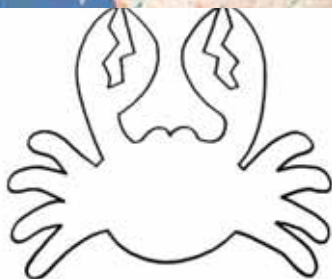
Holešov

Kdyně

Kopřivnice

KRAB A ŽELVA

Jako vzpomínku na léto u moře si můžete s dětmi vyrobit kraba a želvu. My je vyráběli z moosgummi (pěnovky), stačí ale i tvrdý karton.

Pomůcky: tužka, nůžky, červená barva, štětec, černý fix, tavná pistole (ale stačí i oboustranná lepenka či kanagom).

Materiál: tvrdá čtvrtka na šablony, pěnová guma (nebo tvrdý karton) zelená a červená, pohyblivé plastové oči, skořápky od vlašských ořechů, ploché magnety – pokud chcete jako magnet na ledničku, nebo špejle – pokud budete mít jako zápich.

Pracovní postup:

- Nakreslíte a vystříhnete šablony.

- Obkreslíte je na pěnovku nebo karton.
- Skořápky u krabů můžete natřít červenou barvou, vystříhnete těla.
- Skořápky nalepíte slabou oboustrannou lepenkou nebo tavnou pistolí na tělíčka, pak přilepíte očička a želvičce fixem dokreslíte nosní dírky.
- Na závěr na bříška připevníte oboustrannou lepenkou nebo tavnou pistolí magnet nebo špejli a dílko je hotové.

Příjemné tvoření přeji pionýři z PS Dobřany

Autobusem i na koloběžkách

V sobotu 11. října pořádala pionýrská skupina Kopřivnice výlet pro všechny pionýry i děti z oddílů a táborů. Sešel se nás plný autobus a společně jsme vyrazili poznávat krásy našeho kraje.

První kroky naší skupiny vedly do lanového parku Tarzanie. Dle svých fyzických možností a zkušeností každý absolvoval jednu z nabízených tras. Děti vyrazily po červené, která je určena právě pro ně. Zbytek se rozprchl po dalších barvičkách do korun stromů. Našlo se i pár odvážlivců, kteří se vydali změnit své síly s černou trasou.

Po adrenalinovém zážitku a vysílení jsme vyrazili na lanovku na Pustevny. Naším prvním cílem byla socha Radegasta, odkud se polovina vydala na Radhošť, a děti s doprovodem se vrátily na Pustevny a na koloběžkách se pomalu vydaly k autobusu.

Starší polovina osádky po vycházce ke kapličky také na dvou kolech zdolala Pustevny. Posledním bodem na programu byl bazén ve Valašském Meziříčí. Možnosti k pořádnému vyřádění nabízel jak malým špuntům, tak i odrostlejším ročníkům.

Kamila Šumšalová

PRAHA

Lesem ke hvězdám

Rekordních 471 dětí se v sobotu 4. října zúčastnilo šestého ročníku Lesa ke hvězdám – pohádkového lesa, který pořádá naše

68. pionýrská skupina Lvíčata v Ďáblickém háji v Praze 8.

Děti měly možnost vydat se na vzrušující výpravu vesmírem a prozkoumat tak celou sluneční soustavu. Na trase bylo přichystáno devět vesmírných stanovišť, ztvárnujících planety sluneční soustavy, na kterých museli malí kosmonauti plnit tematické úkoly. Kromě osmi planet musely děti projít také nebezpečným pásem asteroidů.

Úkoly na stanovištích byly inspirovány charakteristikou daných planet. Díky tomu se mohly děti například pokusit objevit dalekohledem krásy Venuše, coby nejviditelnější planety na obloze, naučit se ovládat robotické vozítko na Marsu, projít lanovou dráhou po strnci Jupiteru, či se vyhnout laserům představujícím nebezpečné plyny Uranu. Kromě dobrodružné stezky měl každý účastník možnost posedět s ostatními u ohně a posilnit se opečeným buřtem, což ještě podpořilo přátelskou atmosféru celé akce. V cíli také na každého čekala malá odměna, teplý čaj a prohlídka hvězdárny s možností pozorování noční oblohy.

Bára Kebzová

SVITAVY

Klubovna Open

11. září 2014 proběhla naše první schůzka oddílu Správný táborník Svitavy. Schůzka

byla ve stylu Pionýr Open, tudíž nás každý mohl navštívit. Dorazilo mnoho nových dětí a společně s rodiči nebo bez nich, vyzkoušely naše hry. Samozřejmě zde byli naši táborníci, kteří oddíl navštěvují již více let. Každý dostal kartičku, kde musel splnit jednotlivé úkoly. Stavěli jsme puzzle i ve formě 3D. Vyzkoušeli jsme si šikovnost při třídění mincí a navlékání nitě do trasy z jehel. Připomněli si i postavičky z večerníků a mnoho dalšího. Závěrem bylo vyhlášení a každý si odnesl krásnou odměnu.

Lucie Fišerová, PS Vysočina Svitavy

Svitavy

Všechno NEJLEPŠÍ!

- 7. 11. slaví své 65. narozeniny **Vladimír Kellner** z PS Zouvalka (Jihomoravská KOP).
- 10. 11. slaví své 50. narozeniny **Roman Ondrušek** z PS Koloušci (Jihočeská KOP).
- 15. 11. slaví své 50. narozeniny **Martin Grüner** z 5. PS Děčín (Ústecká KOP).

- 17. 11. slaví své 70. narozeniny **František Kříha** z 12. PS Lidice (Jihočeská KOP).
- 24. 11. slaví své 75. narozeniny **Dana Erbesová** z PS Polička (Pardubická KOP).

Blahopřejeme!

HODNĚ ŠTĚSTÍ, ZDRAVÍ!

25. výročí obnovení Pionýra se blíží

V Mozaice se průběžně dočítáte o všem možném, co se chystá na příští výroční rok. Dočetli jste se jistě i o patronech a chystané knize Pionýra. Aby tyto zmínky přestaly být pouhou teorií, přinášíme několik ukázek z příspěvků, které se nám scházejí, většinou jde jen o úryvky, v celém znění budou otištěny až v samotné knize, takže se máte na co těšit.

MARIE SVEJKOVSKÁ

závodní judistka, učitelka, výchovná poradkyně a preventistka na ZŠ, zastupitelka obce, oddílová vedoucí

...Když mi něco ve vesnici, kam jsem se přestěhovala, chybělo, tak jsme to udělali (dětské dny, lampionové průvody, vyjížďky na kolech a závody pro děti)...

...Největší úspěchy? Třeba to, že jsem dokázala překonat nespravedlnost, když závodnice, které jsem porážela, jezdily víc do zahraničí než já, protože byly z větších a bohatších oddílů...

...Pionýru přeji, ať jsou stále dobrovolníci, kteří svůj volný čas jsou ochotni věnovat dětem a neptají se: „Co za to?“

DANIEL KAISER

ředitel ZŠ Jižní, Praha 4

...Než jsem opouštěl základní školu, domlouvali jsme se, že by bylo fajn obnovit tradici letních táborů a uspořádali v roce 1980 tábor v Havlíčkově Borové... Před nástupem na povinnou vojenskou službu v roce 1989

jsem se stal skupinovým vedoucím a podpořoval osamostatnění Pionýra... Jsem rád, že pomyslný štafetový kolík nesou současní vedoucí se ctí, děti opakovaně na tábory jezdí a vracejí se spokojené.

IVANA ŠAKOVÁ

sólistka opery Divadla J. K. Tyla v Plzni

...Jako roditel Kladeňák jsem byla členem pionýrské skupiny Vytrvalci při 11. ZDŠ v Kladně... Největší zážitky, které se uchovaly v paměti, jsme však prožili na pionýrských táborech... Poznávali jsme byliny, stromy, zvířecí stopy, učili se Morseovu abecedu apod. Dodnes si z toho spoustu pamatuji. ...To také znamenalo stále nosit dříví z lesa. Jezdili jsme na výlety a koupali se v nedalekém rybníce. ...ráda na ty chvíle vzpomínám.

ZUZANA DOROGIOVÁ

malířka, autorka knihy pohádek, textařka

Začínala jsem jako oddílová vedoucí v 18 letech v oddíle PTO Severka, při nynější Základní škole Masarykova v Klatovech. ...

Tady započalo moje působení v oddíle Tuláci Klatovy, přičemž moje úloha odpovídala mému zaměření: malovala jsem obrázky, psala jsem scénáře, skládala písničky s vlastními texty... Těžko vzpomínat na příběh, když jich bylo tolik, že by vydaly na knihu... Co přeju? Pevná přátelství...

A na závěr jedno ryzí blahopřání

TOMÁŠ RYCHTAŘÍK

generální ředitel státního podniku, vedoucí PS Výři

Do dalšího čtvrtstoletí přeji starším pionýrům odvahu předat své těžce vybudované dílo pionýrům mladším. Mladším pionýrům přeji energii a odvahu nutnou k pokračování a ke změnám započatého díla. A všem dohromady přeji co nejvíce těch nejmłodších pionýrů, pro které to všechno děláme.

Marie Svejková

Daniel Kaiser

Ivana Šaková

Zuzana Dorogiová

Tomáš Rychtařík

NÁPADY, MÍSTNÍ OSLAVY (A PROJEKTY?)

Krátké vysvětlení k vloženému listu „Můj nápad!“

V Mozaice Pionýra nalézáte informace o akcích a projektech, které se k připomenutí 25 let od obnovení samostatného Pionýra chystají nebo je připravují členové Pionýra z vlastní iniciativy a napsali nám o nich.

Pokud i vy připravujete oslavy na míru své pionýrské skupině, pošlete nám na mozaika@pionyr.cz krátký popis akce a ilustrační obrázek. Rádi vás také zveřejníme!

„Leták“ jsme ovšem pojali šířeji!

Občas člověka v nějaké konkrétní situaci osvití nějaká myšlenka – nápad. Zkuste proto sáhnout do svých šuplíků, jestli se v nich nějaký tip, podnět zbytečně neskrývá a nepraší se na něj. A podělte se! Více najdete na samotné příloze – letáku.

CO SE CHYSTÁ – SHRNUŤÍ

KNIHA PIONÝRA – vzkazy a gratulace lidí, kteří v uplynulých letech prošli Pionýrem.

25 PATRONŮ PIONÝRA – 25 osobností, které se stanou pro oslavy výročí tvářemi Pionýra. (Při oslovování patronů i přispěvatelů do knihy nám pomůže web, o kterém bude řeč dále.)

Poznámka: Přehled oslovených pro patronát i příspěví do knihy lze doplňovat na webu na adrese www.pionyr.cz/vyroci.

RESET (Praha, 12.–14. června 2015) – Republikové setkání pionýrských oddílů – více se dočtete na stranách 16 a 17.

PIONÝRSKÁ PĚTADVACÍTKA (celá ČR, 17.4.–17.5. 2015)

Oslava výročí akcí a pohybem – s libovolným využitím čísla 25 (viz náměty).

PIONÝRSKÁ VÝSTAVA – k 25. výročí obnovení samostatné činnosti Pionýra chystáme její doplnění a úpravy.

AUTISMUS

je jednou z nejzávažnějších poruch dětského mentálního vývoje. Jedná se o vrozenou poruchu některých mozkových funkcí. Porucha vzniká na neurobiologickém podkladě. Důsledkem poruchy je, že dítě dobře nerozumí tomu, co vidí, slyší a prožívá. Duševní vývoj dítěte je díky tomuto hendikepu narušen hlavně v oblasti komunikace, sociální interakce a představitivosti. Autismus doprovází specifické vzorce chování.

AUTISTA /AUTÍK/ ALEŠ

Naše začátky s Alešem byly velmi těžké. Aleš je autista. Do oddílu ho přivedla jeho sestra Martina. Často o něm mluvila. Její vyprávění o něm bylo někdy docela zvláštní, někdy humorné a jindy nám zase naskakovala husí kůže. Pro nás bylo jeho chování nesrozumitelné. Pak stačila chvilka s Alešem a řada věcí z vyprávění se stala skutečností a opravdovým prožitkem. Kdo to nezažije a nezkusí, naprosto nepochopí a může sedět na mnoha seminářích a přečíst spoustu knih o autismu. Žádný z nás si nic z toho nedokázal představit, nikdo z nás na „práci“ s Alešem nebyl připraven. Bylo to, jako když neplavec skočí do rozbouřeného moře a má plavat.

Na oddílových schůzkách nás zpočátku Aleš naprosto ignoroval, nepodíval se nás, spíše se díval přes nás. Jeho pozornost upoutaly věci, které jsme měli v klubovně. Nehrál si s námi, prostě nechápal pravidla her a navíc měl omezenou slovní zásobu. Někdy opakoval stejná slova pořád dokola, někdy vykřikoval hesla a někdy začal echolálicky (*echolálie = opakování slov bez porozumění významu, pozn. red.*) opakovat větu, která se mu asi zalíbila. Po určité době se však začal zapojovat do zahajovacího rituálu naší oddílové schůzky. Ten byl stále stejný, s danými pravidly, neměnný. Aleš

se naprosto přirozeně díky svému pozorování zapojil. Měli jsme z toho velkou radost. Další začleňování do aktivit se nám však nedařilo. Pobýval v klubovně s námi, ale vlastně byl sám. Zaujaly ho různé stavebnice a někdy nechtěl jít domů, protože neměl dostavěnou stavbu. Lpěl na dokončení, a když mu nebylo vyhověno, začal se projevoval agresivně. Při jedné hře na pozornost jsme však opět žasli, protože Aleš zcela přirozeně začal jmenovat věci, které byly ukryté. Vyjmenoval je všechny. Dokonce popsal i barvy věcí a jiné detaily, na něž jsme se my ostatní vůbec nezaměřili. Náš život s Alešem plynul bez velkých problémů. Stal se členem našeho oddílu a my ho brali takového, jaký byl. Nic jsme ve zvycích a dané struktuře oddílového života neměnili a Aleš byl spokojený. Pokud jsme šli na výlet nebo mimo klubovnu, vždycky následoval jasný popis trasy a programu. Aleš pak získal jistotu a neprojevoval se svými obvyklými způsoby. Někdy však vysvětlení nepomohlo a Aleš dostal záchvat vzteku a začal ječet, mlátit kolem sebe rukama, nebo si lehl a kopal kolem sebe. Tohle všechno jsme znali z vyprávění Martiny, ale když se to stalo poprvé, tak to jsme byli všichni hodně zaskočení.

Aleš velmi rád doma s maminkou vařil. Měl svoji kuchařku, tvořila ji s ním maminka a byla celá obrázková. Byl tam přesný postup oblíbených Alešových jídel. Jeho zájmu jsme využili na jedné naší víkendovce, kde Aleš patřil do týmu, který se staral o stravu. Musím říct, že vedoucí, kteří se s ním podíleli na přípravě stravy, získali nad hlavou zlatou auru, protože to byly dva dny života v přesně dané struktuře a pevně daných zafixovaných rituálech. V kuchyni se vše řídilo Alešovými pravidly, a pokud někdo něco udělal jinak, pak bylo z kuchyně slyšet ječení a praskání pokličkami. Po výpravě dostal Aleš „Řád zlaté vafečky“ a vedoucí slib, že příště nebudou v týmu kuchařů, dají možnost jiným. Všichni byli vlastně odměněni. Aleš pak nosil řád i na schůzky oddílu, někdy se pro něj musel vracet, protože ho zapomněl doma. Byl na něho pyšný a všem ho pořád dokola ukazoval.

Aleš s námi do oddílu chodí stále a my se snažíme, abychom mu pomohli porozumět, alespoň částečně, věcem a dějům kolem nás. Někdy se nám to daří více, jindy méně. Někdy je to pokus / omyl, někdy je to peklo, jindy zase malý zážrak. Každopádně ho máme rádi!

kolektiv autorů

Ilustrační foto: PS Za Vodou Josefov

POSTUP VEDOUČÍHO:

- pracovat ve struktuře, dbát na pravidla
- informovat dítě o každé změně
- komunikovat v krátkých a jasných větách
- vyvarovat se kontaktů rukou (pro některé nepřijatelné)
- začleňovat ho do kolektivních aktivit nenásilně – dle kroku – pozorování, napodobování, zrcadlení
- naučit se předvídat jeho reakce, vyvarovat se takových dějů a věcí, které nemá rád
- rozvíjet jeho silné stránky, zájmy, záliby
- seznámit členy oddílu s autismem, aby nevznikl u nich pocit hodnocení „dvojího metru“

„Děti s autismem se jen těžko přizpůsobí spontánní a proměnlivé hře, ale mohou mnoho získat, je-li prostředí přizpůsobené jejich požadavkům.“ Z knihy *Autismus a hra*, Jannik Beyer a Lone Gammeltoft

PROJEVY AUTISTY:

- málo reaguje na své jméno
- své potřeby vyjadřuje křikem nebo afektem
- často působí dojmem, že neslyší
- nenavazuje oční kontakt
- aktivně se nezapojuje do činnosti s dětmi
- málo používá sociální úsměv
- přehnaně reaguje na určité podněty
- má záchvaty vzteku
- je fascinován detaily či určitými podněty

**ZAUJAL VÁS PŘÍBĚH O ALEŠOVI?
V DALŠÍCH VYDÁNÍCH NAJDETE
PODOBŇÉ.**

ETAPOVKY V NOVÉM

Dovedete si představit tábor bez etapové hry? Motivujete činnost vašeho oddílu celoroční etapovou hrou? Hledáte inspiraci, jakou etapovku s dětmi na táboře hrát? Máte odzkoušenou vlastní celotáborovou hru a chcete se o ni podělit? Tak pro vás všechny jsou tu etapovky v novém.

Na webu pionyr.cz v sekci „Inspiruj se“ najdete kromě jiného i záložku Etapové hry. Zde jsou prozatím hry, které se umístily na prvních místech soutěže etapových her. Pomozte nám tuto databázi rozšířit. Stačí, když svoji etapovou hru zadáte přes formulář pod odkazem „Vložit“ v sekci „Inspiruj se“. Proto, abyste mohli své příspěvky vkládat, musíte být přihlášení přihlašovacími údaji z Pionýrské Přihlašovny. Vložená etapová hra se v přehledu nezobrazí ihned, musí být před zveřejněním ještě potvrzena správcem databáze. Chcete-li svoji etapovou hru přihlásit do soutěže etapových her, stačí, když do interní poznámky tuto skutečnost napíšete.

Máte-li k tomuto tématu dotazy, stačí napsat na e-mail: anna.novakova@pionyr.cz.

ODLOV SI KEŠKU CESTOU NA SNĚŽKU

Tuto horu vám snad ani nemusím představovat. Sněžka je se svými 1603,30 metry nejvyšší horou Hradičního hřebenu Krkonoš, ale také celé České republiky. Výstup na Sněžku je velká výzva, a protože je jedním z Ideálů Pionýra překonání, rozhodli jsme se tuto horu zdolat a přitom si odlovit nějaké ty kešky.

Zvolili jsme cestu z Pece pod Sněžkou a na své skoro 6,5 kilometru dlouhé trase jsme museli zdolat převýšení přes 800 m. Měli jsme možnost odlovit celkem 4 kešky – *Růžohorky (GCY73G)*, *KJH (GC22QA3)*, *Pod Sněžkou (GCY73C)* a *Sněžka (GCY8PR)*.

Z parkoviště v Peci stačí vyrazit po zelené turistické značce směrem na Růžohorky. Hned od začátku je cesta pěkně strmá a do kopce. I přes to, že vede lesem, občas se vám otevře krásný výhled do okolí.

Po třech kilometrech se před vámi ukáže turistické rozcestí Růžohorky. Jsou zde také dvě horské chaty, kde je možné se občerstvit (mají prý skvělé borůvkové knedlíky) a posedět. Samotná keška *Růžohorky (GCY73G)* se nachází asi 250 m od rozcestníku na žluté turistické značce opačným směrem, než budete pokračovat.

Vaším dalším průvodcem je tedy žlutá turistická značka. Rozcestník říká, že zbývá 3,5 km a převýšení 335 m.

Po kilometru chůze dorazíte ke stanici lanovky Růžová hora. Zde je také další z ukrytých pokladů - *KJH (GC22QA3)*. Krabička je ukryta v lesíku pár metrů od cesty, není proto problém ji najít. Jen si dejte pozor, aby vás při tom nikdo neviděl, lidí mířících k vrcholu je obrovské množství. Tato zastávka je také poslední možností si rozmyslet výstup a na vrchol vyjet zbaběle lanovkou. Před námi je necelý kilometr po hřebeni, cesta tedy není nijak náročná. Kromě přírody stojí za zmínku Hřbitov odpadků, kde na vypalovaných dřevěných tabulkách uvidíte, jak dlouho trvá, než se v přírodě rozloží různé druhy odpadků. Když dorazíme na rozcestník Nad Růžovohorským sedlem, odbočíme ze žluté na zelenou a po 60 m jsme u kešky *Pod Sněžkou (GCY73C)*.

Ale nyní zpět na žlutou a k vrcholu. Poslední kilometr cesty bude pěkně do kopce – převýšení 208 m znamená 370 schodů. Všimněte si, jak se postupně mění stromy a rostliny v závislosti na výšce. Zatímco v první části cesty jsme mohli vidět jak jehličnaté, tak listnaté stromy, později listnaté zmizely úplně a čím víc se blížíme k vrcholu, tím víc převládají mechy a lišejníky.

Jakmile se před námi rozprostře horní stanice lanovky, můžeme skoro říct, že jsme to dokázali. K samotnému vrcholu chybí už jen pár metrů. Keška *Sněžka (GCY8PR)* je poslední, která chybí, dejte si opravdu dobrý pozor, abyste byli při odlovu nenápadní. Na samotném vrcholu určitě navštívte Českou poštovnu, kapli svatého Vavřínce, která je nejstarší stavbou na Sněžce, a Polskou boudu. Je zde také několik bufetů (vlastně skoro v každé stavbě), kde můžete v teple posedět a něco zakousnout.

Pokud máte to štěstí a je jasno, odměnou za namáhavý výstup je nádherný výhled do okolí. Takže nyní již zbývá jen zakroužkovat v kalendáři datum a namasírovat nohy!

Jakub Hanuš
PS Čáslav

PŘIJEĎ I TY NA KAMÍNKA!

Na pionýrskou akci, na které se scházíme, aby nám bylo teplo a hezky.

Je to místo, kde se ohřejeme pozitivní usměvavou náladou a kamarádkými vztahy. Místo, kde se něčemu novému naučíme, přiučíme, dozvíme nebo někomu něco nového předáme. Místo, kde je nám prima a kam se rádi každým rokem vracíme!

Kamínka 2015 nabídnou nové poznatky, znalosti, dílny a semináře se zajímavými tématy nebo přinesou diskuse k aktuálním tématům. Akce nabídne program pro dobrovolníky v Pionýru, kteří touží se něčemu novému naučit, kteří chtějí a zároveň cítí potřebu setkávat se, být spolu, být si nablízku!

Kamínka jsou jednou z akcí, kde se naplňuje pospolitost a sounáležitost k Pionýru, na které se přibližujeme k naplňování všech pionýrských ideálů. Jsou také prostorem pro lidi, kteří mají touhu a potřebu růst a vzdělávat se.

Je naprosto jedno, zda na Kamínka jedu jako účastník nebo jako lektor. Obohacování a nabíjení pozitivním myšlením je oboustranné. Z lektora se může stát účastník Kamínek a naopak. Lektori využívají možnosti a navštěvují dílny, semináře a diskusní fóra, aby se dozvěděli nové informace nebo vyzkoušeli méně známé techniky rukodělek nebo pohybové aktivity. Tentokrát si řada dobrovolníků vyzkouší lektorování. Nabídnou své vědomosti, dovednosti, zkušenosti a odbornosti ostatním pionýrům.

Kamínka 2015 rozhodně nezapomenou na děti účastníků, které přijedou se svými

rodiči. Pro dětské účastníky Kamínek, ve věku 4-10 let, bude připraven program od sobotního rána do nedělního oběda. Budou si moci vyzkoušet všemožné aktivity. Při činnostech děti naváží kamarádké vztahy nebo tyto vztahy upevní. Pionýrská školička na Kamínkách poběží již čtvrtým rokem. Doprovodné akce Kamínek se v současné době připravují, proto sledujte stránky Kamínek, kde se můžete aktuálně s nabídkou seznamovat – kaminka.pionyr.cz.

A nyní nejdůležitější informace:

Místo: 21. Základní škola Plzeň, Slovanská alej 13

Termín: 10.–12. dubna 2015

Cena: 350 Kč (do 6. 2. 2015 sleva 50 Kč)

Přihlašování na akci:

www.prihlasovna.pionyr.cz – do 21. března 2015

Za všechny organizátory Kamínek 2015 se těší

Lída Kočí

Ilustrační foto: Kamínka 2008

SEZNAMTE SE: PS MÍR DOMAŽLICE

Čtenáři Mozaiky se jistě už pár zajímavostí o této pionýrské skupině někdy dočetli, např. povídání o proběhlých domažlických akcích se sem tam na našich stránkách objeví. Tentokrát vám ovšem přiblížíme skupinu více do hloubky. Výjimečně jsme neoslovili vedoucí skupiny, ale oddílového vedoucího, a to z důvodu, že Vladimír Čech byl mezi těmi, kteří se nejvíce přičinili o to, že skupina dnes pracuje s věkovou skupinou 15+, což je jedno z témat připravovaných na Konferenci o činnosti Pionýra, která proběhne v listopadu příštího roku.

Doberme se k tvým úplným začátkům. Jak ses dostal k Pionýru?

Do Pionýra jsem vlastně začal chodit kvůli holce, která se později stala mojí manželkou. A tak jsem se oženil nejen s ní, ale i s Pionýrem. Kdo zná Dášu, ví, že pro ni Pionýr není zábava, ale životní styl, a tak je to i u mě. Co všechno mi dává Pionýr, nejde snad ani vyjmenovat. Za těch 24 let, co jsem v Pionýru, jsem měl ale někdy i chvíle, kdy jsem toho všeho měl už nad hlavu a chtěl se vším skončit, ale pak zase přijde nějaký restart, stačí povedená schůzka, a je všechno v pohodě.

Jak bys odpověděl na otázku: Proč jsi pionýr?

Tohle je většinou ta druhá věc, na kterou se lidi ptají hned po otázce: „To ještě existuje?“ – říkám, že pionýři jsou skvělí lidi, aspoň ti, se kterými se setkávám, a není jich málo. Nejsou jenom od nás ze skupiny, ale i z ostatních skupin, se kterými spolupracujeme nebo se setkáváme při různých republikových akcích a samozřejmě také lidi z Ústředí Pionýra (lichotím, ale momentálně nic nepotřebuji).

Existuje něco, co tě naopak v Pionýru štve?

To, že se některé skupiny mezi sebou nedokážou domluvit, a nehorší je to, když se třeba dělí a dojde na majetek. Pak se tahá všelijaká špína a pomluvy lítají sem tam. Taký si myslím, že by skupiny měly mezi sebou soupeřit v dovednostech a ne v tom, která je lepší z hlediska zaměření. Vždyť rozmanitost dělá Pionýr Pionýrem, a tak je přeci jedno, jestli mám oddíl, kde se hrají deskovky, dělají rukodělny nebo se přespává pod širákem a leze po skalách. Hlavně, že to děti baví a rozvíjí je to.

Jak bys shrnul vaše zkušenosti s výchovnými programy, které vzešly z projektu Klíčení? Jak s nimi dnes pracujete?

Do projektu Klíčení jsme byli zapojeni od samého počátku. Nejprve prostřednictvím Dáši Čechové, která je spoluautorkou programu Tajemství staré truhly pro starší školní věk. Při tvorbě programu využívala náměty, které jsme měli vyzkoušené v oddíle nebo na táborech. Byli jsme rádi, že se o své nápady můžeme podělit s ostatními. Pak jsme se přihlásili do projektu jako ověřovatelé. Byl

nám přidělen program Osmá planeta pro 15+. Zpočátku jsme nebyli úplně nadšení, protože tuto věkovou kategorii jsme v dotazníku uvedli spíš jako náhradní variantu, bylo pro nás komplikované dát odpovídající skupinu lidí dohromady, ale vzali jsme to jako výzvu a nakonec jsme byli rádi. V podstatě nás Klíčení přivedlo k práci s kategorií 15+. Výchovné programy využíváme dosud. Nejvíce asi pro nejmladší v oddílu Veverky – Mládátka a Zvířátka je provází už druhým rokem a děti jsou z nich nadšené, hlavně díky kreativnímu přístupu jejich vedoucí Marty Grycové. Ostatní oddíly čerpají z programů spíš namátkově, hledají nové nápady a náměty a aktivity z metodických listů si vedoucí zpracovávají do svých oddílových celoročních her. Oddíl Pegas třeba v loňském školním roce putoval za duhou podle námětů programu Putování se psem.

Takže jste s 15+ začali pracovat teprve nedávno, jak takový rozjezd vypadal konkrétně v praxi?

V době ověřování programu Osmá planeta akorát odrostly 2 oddíly, které se opravdu povedly. Byla to skvělá parta lidí v rozmezí 14–18 let. Pro potřeby ověřování jsme z nich udělali jakýsi „klub“ Bubáci, který jsem si vzal na starost já s Jakešem (Miloš Antoš). On vlastně ani nikdo jiný nebyl, v té době jsme byli na skupině jen čtyři oddíláci a téměř všichni bubáci byli současně instruktoři, pracovali u oddílů, na táborech, na akcích. Tehdy ale fungovaly na skupině jen dva oddíly dětí, takže jsme tolik instruktorů vlastně nepotřebovali. Nabídli jsme jim tedy zábavu – a oni byli rádi. Scházeli se 1x měsíčně v klubovně nebo na víkendovce, měli připravený program, mohli být spolu a užívali si to. Utužilo to jejich partu, drželo nás to všechny pohromadě. Když skončilo ověřování, slíbili jsme

si, že budeme akce pro vedoucí a instruktory dělat dál, i když ne tak často. Přeci jen, Pionýr by měl být hlavně pro děti, ne zábava pro dospělé, a nadešel čas, aby mladí Bubáci začali skupině vracet to, co za ta léta načerpali.

Takže jak vypadá práce s touto cílovou skupinou dnes?

Místo dvou oddílů jich máme šest, počet dětí do 15 let se zdvojnásobil. Je to především díky skvělé práci našich „bubáků“ (název se ujal, takže bubák je u nás každý instruktor a vedoucí). Na druhou stranu je to ale o moc víc práce, starostí – a vedoucích a instruktorů ubývá. Někteří skončili školu a s nástupem do práce svou činnost v Pionýru omezili

PS MÍR DOMAŽLICE

- **Vznik:** Pionýrská skupina Mír Domažlice vznikla v březnu 1990 jako nástupce dřívější PS Mladých strážců hranic Mír Domažlice. Před tím fungovala pod různými názvy při základní škole Komenského v Domažlicích zřejmě od vzniku Pionýrské organizace (nejstarší kroniku jsme objevili z roku 1953).
- **Počet oddílů:** V současné době máme na skupině 6 oddílů, což znamená asi 112 dětí do 15 let, se kterými pravidelně 1x týdně pracuje 18 vedoucích a instruktorů (někteří ve 2 oddílech současně). Dalších asi 10 dospělých pomáhá „jen“ příležitostně – na táborech, při velkých akcích, při údržbě táborové základny apod.
- **Oddíly:**
 - Veverky:** 5–7 let, schůzky každé pondělí, všeobecný, VO Martina Grycová, 23 dětí
 - Mimoni:** 2.–3. tř., schůzky každý pátek, všeobecný, VO Jája Antošová, 21 dětí
 - Rafani:** 4.–5. tř., schůzky každý čtvrtek, všeobecný, VO Miloš Antoš (Jakeš), 27 dětí
 - Pegas:** 4.–6. tř., schůzky každý pátek, všeobecný, VO Dáša Čechová, 26 dětí
 - Draci:** 6.–9. tř., schůzky každý sudý pátek, všeobecný, VO Vláda Čech, 7 dětí (ale na jejich schůzky chodí i členové 301. Pionýrské)

301. Pionýrská: 12+, schůzky každý lichý pátek, airsoft, VO Jakub Čech, 8 dětí (+8 bubáků) – počet není konečný, stále se hlásí noví členové

Bubáci: klub vedoucích a instruktorů – kategorie 15+

- **Vedoucí PS:** Mgr. Zdeňka Kozová
- **Zajímavosti:** Skupina se před lety zapojila díky Dáše Čechové do ověřování výchovných programů, díky čemuž se nejednou začala více věnovat věkové skupině 15+, ale i celkově se zapojila do dění v celém Pionýru.

VEDOUcí ODDÍLU DRACI A ZÁSTUPCE VEDOUcíHO ODDÍLU 301. PIONÝRSKÁ

- **Jméno:** Vladimír Čech
- **Děti:** syn Jakub
- **Má rád:** Kromě společných chvil s rodinou si rád zahráje nějakou střelku na počítači při odpolední kávičce, rád sportuje (posilovna, kick-box, sebeobrana), poslední dobou „ujíždí“ na airsoftu.
- **Zaměstnání:** policista
- **Funkce v Pionýru:** oddílový vedoucí, člen vedení skupiny, údržba táborové základny, občas lektor
- **Přínos Pionýru:** nespočet hodin práce na skupině

na občasnou výpomoc, některé odvedlo studium a dojíždění do školy, některé možná odradilo to, že práce a povinnosti začalo být víc než zábavy. Ale tak už to chodí. Někteří odcházejí, noví mladí dorůstají a zůstávají. Přesto, i když nemáme přímo oddíl určený pro kategorii 15+, snažíme se, aby naši Bubáci nestrádali a měli šanci se taky občas vyblbnout. Čas od času se scházíme v klubovně, každou povinnost (poradu, brigádu atd.) se snažíme zpestřit nějakou aktivitou – bowling, bojovka, kino, noční hra, posezení s kytarou, deskovky, většinu akcí pro děti končíme společným posezením vedoucích, jednou či dvakrát do roka uděláme víkendovku jen pro vedoucí a instruktory – ale s programem, žádná

chlatačka na chatě to není. Využíváme i nabídky odjinud – Kamínka, letní táborová škola, akce pro vedoucí, které pořádají jiné PS, to všechno nám pomáhá, aby se u nás bubáci cítili fajn. Od loňského roku máme na skupině novinku – airsoftový oddíl. No, loni to byl spíš klub pro starší děti a bubáky. Zkoušeli jsme, jestli nás airsoft bude bavit, co všechno bychom v takovém oddíle mohli dělat, jaké jsou možnosti. Od letošního září je 301. Pionýrská oficiálně oddílem. Musím říct, že je to takové moje dítě, vždycky jsem chtěl s oddílem dělat víc outdoor, zálesáctví, překonání, přežití – a to ve spojení s airsoftem funguje geniálně. Vedoucím oddílu (velitelem jednotky) je nyní můj syn Jakub. Je v tom úplný nováček, takže mu pomáhám, radím (někdy až moc), zkrátka mu „kryju záda“. 301. Pionýrská je spíš klíčící záležitost (i když máme i čtyři statečné vojandy), ale podle toho, jaký je o akce oddílu zájem z řad dětí, ale i vedoucích a instruktorů, je možné, že jsme našli další způsob, jak mladé lidi na skupině udržet. Ale to ukáže čas. Snad vydržíme, než nám doroste další omladina.

Jste spokojeni s počtem členů?

Možná to teď bude znít trochu nafoukaně nebo jako rouhání, ale dětí máme víc než dost. Udělali jsme nábor ve škole, tím jsme získali základ. Letos v září už děti přicházely samy, museli jsme vyhlásit stop-stav, víc dětí v oddílech se zvládnout nedá – a pro nové oddíly už nemáme vedoucí. A už teď máme

strach, jak to uděláme s táborem, kde je kapacita asi na 60 dětí.

Jaké děláte tábory?

Tábory děláme na naší táborové základně v Újezdě, vždy první dva týdny prázdnin. Kromě klasického tábora děláme i příměstský tábor týden v srpnu, letos jsme měli dva.

Pořádáte otevřené akce?

Máme každý rok dvě velké akce pro veřejnost – Slavnost světél a podzimních prázdninách, to je takový pohádkový les, ale se strašidly (Halloween). Další velkou akcí je Maškarní karneval. Zapojili jsme se do kampaně Pionýr Open, plánujeme nějakou akci k 25. výročí Pionýra.

Vypadá to, že se u vás všemu daří. Potýkáte se občas i s nějakými problémy?

Tak nedá se říct, že by nás něco vyloženě trápilo, to ne. Trošku bojujeme s tím, že většina vedoucích na skupině jsou mlaďoši mezi 18–22 roky, takže občas je problém s obsazením funkcí – hospodaření, běžná agenda skupiny, delegáti do KRP, údržba webovek, hlídání různých termínů – všechno je na nás „starých“ a občas nám to přerůstá přes hlavu, jsou to povinnosti, které nikoho nebaví, ale udělat se musí. Ale mlaďoši pomalu dorůstají, letos už jsou skoro všichni dospělí, začíná je zajímat, jak to kolem funguje, takže i v tomhle to snad pomalu a jistě půjde k lepšímu.

Ptala se Eva

JAK SPOLEČNOST SVOJI MLÁDEŽ VLASTNĚ NEZNALA ANEB LISTOPAD 1989

Mládež byla v listopadu 1989 ve společnosti převážně vnímána stále „nadšeně budovatelsky“, a nebo jako zlotřilá a vcelku nevděčná sociální skupina. Myšlenka, že by se měla stát hybatelem razantních změn ve společnosti, tu si připouštělo jen nepříliš mnoho lidí, mezi nimi ovšem byla řada představitelů tehdejšího SSM. To je skutečnost, kterou dnes vnímá málokdo.

NÁHLED VĚDECKÝ...

V roce 1988 se konala sociologická konference, na níž bylo prezentováno velké množství výsledků sociologických zkoumání, mezi jinými též vývoje hodnotových orientací mládeže. Čísla dokládala, že mezi mladými lidmi dlouhodobě stoupá význam obecných hodnot (spravedlnost, přátelství, láska, svoboda) na úkor hodnot ideologického charakteru (např. společenské angažovanosti). Tato proměna byla asi běžně ne zcela pozorovatelná a jen těžko chytěná, ale zřejmá. Mnoho lidí na mládež hledalo a podobné posuny v náladách mladých lidí si nepřipouštěli. Kdo ji ovšem vnímal, byli někteří představitelé zatracovaného Socialistického svazu mládeže, jednak na centrální úrovni, a nebo například v Praze.

PRAKTICKÝ PROJEV

se vyjevil v rámci krajských konferencí před Celostátní konferencí SSM a zejména na jednání v Praze (která „byla vždycky divná“). Tamější oficiální vzpoura vůči nadírigované osnově měla dohru v příkrém hodnocení shora. Je smutné, že záporný posudek přicházel více a důrazněji z vyšších orgánů Pionýrské organizace SSM než od samotných svazáků, kde už leckomu z vedoucích představitelů docházelo, že „časy se mění“. Také vydání samizdatového ČINu – zpravodaje čs. skautů a skautek (1. číslo vyšlo v dubnu 1989), které jsem četl za svých řídkých návštěv Prahy (absolvoval jsem tehdy základní vojenskou službu), bylo dokladem, že se nálada ve společnosti opravdu posouvá. A dojem, že mládež může sehrát jinou roli, než se na oficiální pohled zdálo, byl znát. Když 20. září 1989 byla v Rudém právu publikována slova Vasilu Mohority, tehdejšího předsedy Ústřední výboru SSM, že SSM si nedělá monopol na organizování československé mládeže a neobává se vzniku jiných organizací... mnozí četli značně nevěřičně.

DOSLOVA ŠOK

přišel skutečně v listopadu, i když šlo zatím stále o překvapení v rámci – můžeme říci – oficiálních struktur. Ve dnech 11.–12. listopadu totiž proběhla Celostátní konference Socialistického svazu mládeže. Dění

na ní již neslo nepřehlédnutelnou pečeť třaskavé atmosféry, která byla zejména v Praze přímo hmatatelná. To se ostatně projevilo i na jednáních orgánů SSM v Praze. Nepřeslechnutelným projevem (dnes pro leckoho možná nepochopitelným) bylo oslovení kolego a kolegyně na jednání Městského výboru SSM a Městské vysokoškolské rady namísto do té doby běžného soudružko – soudruhu. Na podzimním plenárním zasedání Městské rady PO SSM Praha bylo také ovzduší elektrizující, běžná formálnost vzala za své a v kuloárech už se hovořilo o aktivitách skautů a skautek jako o hotové věci. Ostatně řada členů MR PO SSM skautské kořeny měla a nijak to nezastírala, takže informace tam pronášené byly přímo od pramene.

INTERMEZZO O SKAUTINGU I.

Jak už bylo řečeno výše, v dubnu 1989 vyšlo první číslo ČINu, což bylo jistým vyvrcholením neoficiálních snah o obnovení československého skautingu, které začaly nabývat konkrétnějších podob již v r. 1988.

Tzv. „Iniciativní skupina pro obnovení činnosti Junáka“ (tvořili ji Václav Břicháček, Jan Pfeiffer, Alexej Pludek a Pavel Macháček) napsala V. Mohoritovi na začátku října dopis, v němž mimo jiné uvedli, že pozastavení činnosti Junáka nebylo v souladu se stanovami a navrhli pracovní setkání s předsedou ÚV SSM.

VSUVKA Z PIONÝRSKÉ ORGANIZACE SSM I.

Přímo v PO SSM se dění rozhýbávalo pomaleji. Z hlediska dospělých byl rok 1989 vyplněn přípravou a jednáním konferencí pionýrských pracovníků, které předcházely Celostátní konferenci SSM. Revolva a otevřenost z pražské konference pionýrských pracovníků nikam dál nepřeskočila, naopak

od představitelů PO SSM zněly spíše výtky halené do hávu argumentů, aby se mezi děti netahala politika a vedoucí se soustředili především na práci v oddílech. Také personální změna ve vedení České ústřední rady PO SSM (16. září), kdy populárního Jaroslava Koutného vystřídala Eva Palánková, neměla v hnutí příliš dobrý ohlas.

Na Celostátní konferenci SSM byla dětské organizaci věnována jedna sekce „Děti a jejich organizace“. I když projednávaných témat bylo mnoho, čtyři z nich dominovala. Šlo o podíl dětí na řízení vlastní organizace, o personální zajištění činnosti, o vztah SSM a PO SSM a o materiálně-technické zázemí pro činnost. Zvláště bouřlivé bylo jednání o podílu dětí na řízení a námět na osamostatnění PO SSM. Dnes si leckdo může říci: Hm, a v čem to bylo tak revoluční? Má svým způsobem pravdu. Dnes je rozjitzřená atmosféra té doby vyčpělá a diskutované problémy působí jako z prehistorie. Tehdy však takový fakt, že po letech ostrůvkování předseda Ústřední rady PO SSM, Stanislav Klíma, začal samostatně působit jako představitel PO SSM v Ústředním výboru Národní fronty – to bylo po mnoha desítkách let něco nevídaného a dramatického posun.

DNES SE TO NEPŘIPOMÍNÁ

Leckomu z vůdců protestního dění není po chuti připustit, že Socialistický svaz mládeže byl spíše než brzdou, tak v mnoha ohledech hybatelem vývoje. Ostatně někteří vrcholní představitelé následných protestů byli současně i svazáckými funkcionáři (viz například Martin Mejstřík), nebo v SSM získali základní zkušenosti.

Je dost ponižujících komentářů k práci tehdejšího SSM. Viděno s dnešním odstupem se těžko lze divit, léta byl SSM vnímán jen jako prodloužená páka státostrany. Byl však

současné i místem, kde byl prostor pro samostatnou práci – v tom nejširším smyslu slova. Proto šla z průběhu i výsledků Celostátní konference SSM hrůza i naděje. Vždyť pojem společenská angažovanost byl pro mnoho mladých synonymem pro formálnost a marnost. A najednou taková otevřenost na neoficiálnější svazáckém jednání!

JUVENTOFOBIE,

což je chorobný strach z mladé generace, v níž se vidí nebezpečí a ohrožení vlastního mocenského postavení, byla léta zpátky zřejitelná. Bylo to pochopitelné: Nová generace nebyla zatížena normalizací a stále důrazněji a hlasitěji odmítala hru na dvojí pravdu – veřejnou a soukromou. Politické vedení Československa počalo cítit, že tenhle rozpor začíná být nepřekonatelný. Ona zdánlivě lhostejná mladá generace působila dojmem, že pojem vlastenectví je pro ni vyprázdňené slovo a společenské otázky většinu mladých příliš nezajímají. Zcela v duchu slov Marka Bruta: „Dav necítí potřebu svobody, ale plného břicha.“

Celostátní konference do toho však vstoupila dramaticky a její účastníci se rozjeli z Prahy domů možná až překvapení sami sebou a děním na jednání onoho víkendu v pražské Lucerně. Zbýval vlastně už jen týden...

OSLAVA 17. LISTOPADU

Městská vysokoškolská rada SSM a Městský výbor SSM měly ruku na tepu doby, a tak přijaly roli jistého zprostředkovatele, protože bylo jasné, že konflikt mezi mládeží a státní mocí na den tak výjimečný jako byl 17. listopad – Mezinárodní den studentstva bude střetem dramatickým. Svazáci s tzv. nezávislými studenty se stali organizátory manifestace na paměť 17. listopadu 1939. Ostatně žádost o povolení studentského pochodu z Albertova na tento den byla podepsána předsedou Městské vysokoškolské rady SSM v Praze, Jiřím Jaskmanickým (rozhovor s ním byl v Mozaice v prosinci 2009, str. 5).

Jedno z hesel, které se na demonstraci na Albertově skandovalo, bylo: Kdy – když ne teď? Kdo – když ne my? Další průběh už je známý...

INTERMEZZO O SKAUTINGU II.

Sílu v listopadu pochopitelně nabraly i snahy bývalých činovníků Junáka směřující

k urychlení obnovy skautského hnutí. Hned v pondělí po víkendu za 17. listopadem, 20. 11., se někteří členové redakce ČINU sešli v klubovně ČSOP (ve Spálené ulici, Praha 1) a připravili „Prohlášení přípravné skupiny pro obnovu skautingu“. Mělo sedm bodů a podepsali ho Jaroslav Foglar, Ivo Vacík, Jan Remišer a Jiří Zachariáš. Tamtéž (v klubovně ČSOP) pak byla také zřízena „Skautská informační kancelář“.

Dne 23. listopadu se sešli zástupci „Iniciativní skupiny pro obnovu skautingu“ s pracovníky sekretariátu Ústředního výboru SSM. O čemž informovala i Mladá fronta, deník ÚV SSM, dne 28. listopadu.

Obnovování Junáka tak poněkud trpělo nazončenou dvoukolejností, která měla své důvody v hodnocení minulosti a odlišném pohledu na vyrovnání s ní. Shoda naopak panovala na potřebě obnovy a bylo ujednáno uskutečnit na začátku prosince shromáždění a na něm projednat otázky obnovy Junáka již v širokém plénu.

VSUVKA Z PIONÝRSKÉ ORGANIZACE SSM II.

Nakonec se rozpohybovali i pionýřští pracovníci nejenom v Praze. I když i tak byl vývoj v Praze o dva kroky vpřed. To nebyla výhoda, protože výrok: Co to tam v té Praze vymýšlejí? – byl už tehdy zakořeněný. Třeba „Demokratické

fórum pionýrských pracovníků“ vzniklé na popud vedoucích z 1. PS Podskaláci reagovalo na pomalou odezvu orgánů PO SSM a v jednom ze svých požadavků vyzývalo Ústřední radu PO SSM k okamžitému odstoupení. To pochopitelně vyvolávalo zase různé reakce – horkokrevní revolucionáři křičeli: Už včera bylo pozdě, abyste zmizeli!, rozumně uvažující ovšem říkali – když všichni abdikují, kdo připraví to, co chceme nejvíc: konferenci? Ivan Urban, tehdejší vedoucí 1. PS Podskaláci, proto na dotaz: Jak to Demokratické fórum PP myslí s pojmem okamžité odstoupení ÚR PO SSM, vysvětloval: „Je jasné, že někdo musí připravit jednání. To slovo „okamžitě“ vyjadřuje obavu, aby ústřední rada nechtěla pokračovat ve stejném složení i po konferenci.“ Nakonec se oficiálního stanoviska všichni dočkali 29. listopadu – zasedání předsednictva Ústřední rady PO SSM: změnilo program připravovaného jednání pléna a rozhodlo o ustavení pracovních skupin pro přípravu nového základního dokumentu pionýrské organizace a akčního programu.

PRUDKÉ TEMPO

dění, které stále zrychlovalo, dalo koncem listopadu téměř zapomenout událostem předcházejícím. V dnešním spíše poklidném toku života si lze nsnadno představit divoký běh událostí v listopadu 1989, kdy v jednu chvíli nepředstavitelné věci se druhého dne stávaly překonanou veteší.

Jedna věc však zůstane neoddiskutovatelná: mládež – přestože měla mít mozky vymyté a pouze indoktrinované komunismem – předvedla, že není nevšímavou a otupělou masou. V tom je nesporná a zásadní inspirace pro všechny následovníky.

Martin

Ilustrační fotografie jsou z různých internetových zdrojů.

DĚJINY TVOŘÍ LIDÉ

Pro většinu lidí jsou dějiny směřovány do přehledů, tabulek, letopočtů a k nim přiřazených událostí – globálních hodnocení. A to přesto, že za každou historickou událostí jsou i zcela konkrétní lidé a jejich skutky, nejednou motivované i jejich slabostmi. Nechci absolutizovat úlohu jedinice v historii a nevidět širší souvislosti. Ale i významné okamžiky dějin vždy ovlivňovali lidé a jejich pohnutky byly rozmanité – a šlo o objektivně uznávané osobnosti, stejně jako lidi průměrné ba až podprůměrné. Uvedme si proto osudy několika konkrétních lidí z nedávné minulosti a jejich skutky a názorové proměny.

PROČ ZROVNA TITO?

Jakýkoli výběr bude pokulhávat a těžko se bude moci tvářit jako zcela reprezentativní (to není možné ani s ohledem na prostor). Upozorňuji proto, že si jsem této slabiny vědom. Ostatně jde mi především o ilustraci a podnět k zamyšlení.

MARIÁN ČALFA (*1946)

Vystudovaný právník byl předsedou legislativní rady vlády – zodpovědný za zdůvodňování početných, zákonem podložených zásahů proti tehdejší opozici atd. Za zaznamenání stojí, že před listopadem '89 byl předsedou základní organizace KSČ na tehdejší Úřadu vlády. V prosinci 1989 byl prezidentem G. Husákem jmenován předsedou vlády. Poté ovšem sehrál významnou roli při prosazení Václava Havla na post prezidenta. V té době sílily hlasy pro přímou volbu, v níž měl ale Václav Havel menší šance než Alexander Dubček. Čalfa ale zajistil Havlovo jednomyslné zvolení v nepřímé volbě (parlamentem složeným ještě z předlistopadových poslanců) a coby člověk obeznámený s fungováním vládních orgánů poskytoval novému vedení státu profesionální politické rady. Ostatně na zasedání Federálního shromáždění 29. června 1990, V. Havel, již jako prezident, vysoce hodnotil zásluhy M. Čalfy v sametové revoluci. Neboť podle něj se „zasloužil o pokojnou destrukci totalitní moci demokratickými silami.“ Výmluvný je také další postřeh V. Havla, když odpovídal na otázku, jak a proč se M. Čalfa stal předsedou vlády, i po jeho zvolení prezidentem, mj. říká: „A byl to posléze Čalfa, kdo naučil novou vládu vládnout. Na tom, co nazýváte technologií moci, není zas tolik komunistického, pokud neplatí vedoucí úloha komunistické strany a všechno se nerozhoduje nejprve ve stranických orgánech. Vláda prostě určité dny zasedá, její agenda má určitý řád, existují připomínková řízení, ministři musí ve správný čas dostat to, co se má projednávat, atd. atd.“

To jsou stovky „technických“ či „technologických“ detailů, o nichž jsme my neměli ani ponětí.“

FRANTIŠEK KRIEGL (*1908 †1979)

Byl komunistou již od první republiky, v občanské válce ve Španělsku působil jako lékař v interbrigádách na straně republikánů.

Po 2. světové válce jeho hvězda stoupala, ale v 50. letech byl v rámci procesů a kampaní také postižen. V 60. letech byl rehabilitován a jeho kariéra šla opět vzhůru. V první polovině šedesátých let mimo jiné pomáhal v rámci naší pomoci vytvářet systém zdravotní péče na Kubě. Byl poslancem Národního shromáždění, členem Ústředního výboru KSČ... Během tzv. Pražského jara se stal předsedou Ústředního výboru Národní fronty. Po srpnové invazi byl společně s dalšími čelnými československými politiky unesen do Moskvy a účastnil se jednání o řešení nastalé situace. Jako jediný z přítomných politiků tam odmítl podepsat Moskevský protokol, schvalující obsazení Československa vojsky Varšavské smlouvy. Následně v Národním shromáždění hlasoval proti přijetí smlouvy o dočasném pobytu sovětských vojsk na území ČSSR. Poté byl z KSČ vyloučen. Začal být činným v disentu, v roce 1977 podepsal Chartu 77.

VLASTIMIL TLUSTÝ (*1955)

Dnes analytik, ekonom a poradce. Po dokončení studia na Vysoké škole zemědělské v Praze a absolvování aspirantury ve Výzkumném ústavu zemědělské techniky v Praze nastoupil do zaměstnání jako vědecký pracovník a odborný asistent na Vysoké škole zemědělské. Od konce 80. let byl členem KSČ. V roce 1991 vstoupil do ODS. Od roku 1992 do roku 2010 byl poslancem Poslanecké sněmovny PČR. V 90. letech působil jako náměstek na Ministerstvu zemědělství. V letech

Ilustrace: J. Dostál

2006–2007 byl ministr financí ČR. Roku 2009 byl vyloučen z poslaneckého klubu ODS poté, co hlasoval pro vyslovení nedůvěry kabinetu Mirka Topolánka. V roce 1993 byl spolupředkladatelem zákona o protiprávnosti komunistického režimu.

KAREL ZICH (*1949 †2004)

Zpěvák, kytarista a hudební skladatel, přezdívaný český Presley. Po absolvování konzervatoře studoval na Karlově univerzitě (obor estetika-sociologie, byl doktorem filosofie). Kromě rock'n'rollu zpíval folk, spirituály, pop, je i autorem skladby pro fontánu v Mariánských Lázních. Tam také pomáhal při pořádání Chopinova festivalu. Zpíval ve Spirituál kvintetu i sólově. Po roce 1990 pracoval velmi aktivně pro nadaci Život umělce (opakovaně byl členem správní rady). Byl jedním z mála zpěváků, o kterém nebyly slyšet žádné drby a ani neměl žádné aféry. To ostatně potvrdily i vzpomínky jeho přátel a kamarádů v pořadu Dobře naladěná kytara (z cyklu České televize Příběhy slavných). Tam ostatně zaznělo i neotřelé hodnocení: Členství Karla Zicha v KSČ bylo známé, ale Karel byl také nesmírně slušným člověkem.

JAK TO VNÍMÁTE?

Těchto několik medailonků je dokladem obtížného posouzení lidí, kteří byli po značnou část života spojeni s komunistickým režimem – nejen nějakým přežíváním, ale toto spojení aktivně potvrdili svým členstvím v KSČ. Nebo je pro vás jejich hodnocení snadné?

Martin

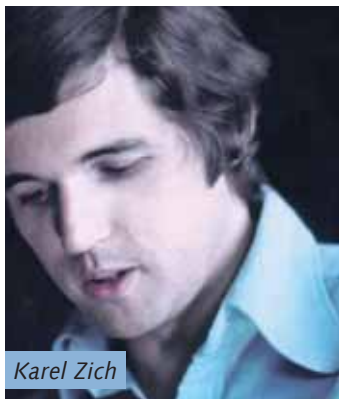
Marián Čalfa

František Kriegel

Vlastimil Tlustý

Karel Zich

OTEVŘENÉ KLUBY

slouží k získávání dětí nebo k tunelování oddílů?

Registrace je za dveřmi a s ní souvisí spousta otázek, jako kolik nás příští rok bude, zda přibudou či ubudou oddíly a také zda některé skupiny namísto oddílu nezregistrují raději klub. Že to nedává smysl? Že oddíl a klub jsou přece zcela odlišné věci? A proč by někdo něco takového dělal? Pojďme si na tyto otázky zkusit odpovědět.

JAK TO ZAČALO

Existence klubů v historii pionýrského hnutí není až tak objektivní, ale změny na začátku 90. let nevytvářely příliš prostoru, a tak systematicky jsou tzv. otevřené kluby součástí naší činnosti od konce devadesátých let – první z nich byly zakládány v roce 1998 zejména jako reakce na přímou výzvu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, které apelovalo na (tehdejší) sdružení dětí a mládeže, aby více otevřela svou činnost a zpřístupnila ji i nečlenům.

Ať už v duchu našeho průkopnického názvů, či prostě proto, že nám odmítání výzev není vlastní, jsme se i této chopili. Kluby samozřejmě vznikaly postupně, zpočátku jen zkusmo na několika místech, ale přibývaly další. Jejich počet kolísá – nejvíce jich bylo mezi lety 2009 a 2010 – přes 140. Aktuální počet otevřených pionýrských klubů je 110. Důvodů, proč se počty mění, je mnoho a jejich rozbor může být námětem na jednání sekce Konference o činnosti Pionýra.

Až potud žádné drama, tak o čem byla řeč v titulku? Čtěte dále...

CO JSME SI OD KLUBŮ SLIBOVALI

Jako v každém začátku, očekávání byla různá, a teď nemyslíme očekávání na úrovni jednotlivých skupin, ale z pohledu celého Pionýra – co nám to přinese, jak nás to změní? Nejsilnější argument odpůrců spočíval v obavě, že kluby povedou k rozvolnění naší práce. Důvody proč ANO byly hlavně v rozšíření nabídky a využití vedoucích, kteří například z pracovních důvodů nejsou s to pracovat s oddílem (a viz dále). Převážil proto názor, že jde o příležitost, a když ji chytíme za pačesy, může nám to jediné pomoci. Myšlenka, že to povede k odlivu registrovaných členů, byla přijímána jako malování hodně osklivého čerta na zeď.

Potěšitelné je, že praxe prokázala, že kluby jsou neotřelý nástroj pro získávání členů (mohou plnit i úlohu nováčkovské zkoušky), pro představování Pionýra veřejnosti, pro „zachycení“ dětí, které z jakéhokoliv důvodu nemohou či nechtějí být v oddílech – a díky klubům je možnost alespoň částečně na ně výchovně působit. Ani po letech praxe se nedá říci, že by nám kluby měly nějak škodit. Jenže...

I DOBRÁ VĚC SE DÁ ZNEUŽÍT

A pomalu se dostáváme k tomu, co že je na této kaši horkého, kromě blížící se registrace. Chápeme, že ti z vás, kteří vedou kluby a dělají to dobře – a to se nepochybně týká naprosté většiny klubů – mohou být z následujících řádků rozpačití.

Pojďme do té horké kaše rovnýma nohama... Práci s kluby totiž pojali na několika místech poněkud... řekněme vychytrale. Jako nejkráklavější (i když ne úplně ojedinělý příklad) můžeme uvést příběh z jednoho krajského města.

JE TO VLASTNĚ SKORO JAKO POHÁDKA

Žila, byla – působila v Pionýru vedoucí, která často a hlasitě připomínala, jak je nutné pracovat na zvyšování členské základny, hledat cesty, jak přilákat, zaujmout, nabízet činnost atd. A ejhle, přišla nabídka na vznik otevřených klubů... a na její PS klub vznikl. Bylo by to hezké! Ale ta pohádka je taková jako od bratří Grimmů – nemá moc veselý konec: ono totiž zároveň s tím došlo k nepřehlednému úbytku členů na této PS. Nu, svěst to na shodu okolností bylo samozřejmě možné. Občas je však náhod trochu moc i pro důvěřivé hlupáčky, kteří mají rádi pohádky a zejména s tím dobrým koncem, ty to mrzí dodnes. Jak zase jednou zvítězila rábdobý mazanost a skupinový zájem, bez ohledu na Pionýr jako celek.

Pro běžného člověka, který nehledá jen dílčí prospěch, jde o nepochopitelnou věc. Vždyť důvodů, proč by chtěla pionýrská skupina na oko snižovat počet svých členů, se mnoho nenabízí. Nu ano – v podstatě jen jeden: aby za ně nebylo třeba odvádět členské příspěvky Pionýru, aby vše zůstalo hezky doma, vybráno třeba na poplatcích za akce.

Cítíte se pobouřeni, když tyto řádky čtete? Jak něco takového můžeme vůbec napsat, takové obvinění!

Zaprvé, rubrika Horká kaše vznikla s vědomím, že věci zde uváděné leckdy všechny nepotěší. Zadruhé, čísla hovoří celkem neuprosně.

Tohle byl ten nejsmutnější příklad, jak špatně lze s otevřenými kluby pracovat. Dopouštíme se ale i jiných chyb a nedůsledností. Některé kluby jsou založeny na hezké myšlence – vytvořit pro děti prostor, kde si budou hrát – ale nevyužívají nic z výše popsaného potenciálu. Děti přicházejí, odcházejí a to je vše. Je tím sice naplněna jedna z myšlenek pro vznik klubu, ale chybí tomu už ta „naše“ přidaná hodnota.

DOBRÝCH JE VĚTŠINA – DÍKY!

Ovšem pozor – přestože jsme uvedli tento neveselý příklad, víme, že máme většinu klubů fungující dobře či výborně. Jejich vedoucí mohou být z těchto řádků zaraženi... Snažíme se snad líčit otevřené kluby jako nějaké zlo, které Pionýr rozkládá zevnitř? Ani náhodou! Nic takového nechceme, protože víme, že převážně plní svou roli, že jsou naplněny kvalitní činností, že i jim je věnováno nepřehledné množství hodin dobrovolné práce. Na tom, že kluby jsou dobrá věc, jsme zkrátka tímto povídáním nechtěli změnit vůbec nic. Na tom, že když jsou vedené dobře, tak nám mohou ohromně pomoci, také ne. Jen jsme chtěli otevřít téma, které je možná nečekané, moc se o něm nemluví, to mu ale neubírá na důležitosti.

CO SI O TOM MYSLÍTE VY?

Tahle rubrika rozhodně nemá být seriálem monologů. Zajímá nás, co si myslíte. Chceme vaše názory otisknout a chceme diskutovat. Chceme přestat kolem horké kaše jen tak chodit. Pomozte nám s tím – pište na mozaika@pionyr.cz.

Jakub a Martin

CO JE KLUB?

Samotný význam slova KLUB je širší. Nám samozřejmě nejde o nějaký sportovní klub, ale využíváme jiného významu slova: společenská místnost. Ostatně odtud pramení také pojem klubovna...

Kluby jsou vedeny stálým kvalifikovaným vedoucím, program však není zaměřen na stálé členy, ale jednoduše na kohokoli, kdo o něj zrovna projeví zájem. Proto mohou být místem stále nových setkání a poznávání se s vrstevníky.

Hlavně jsou ale prostředím pro hry, sporty a tvořivé činnosti, do nichž se může zapojit skutečně každý bez potřeby členství či jakékoli registrace.

Zaměření našich klubů je různorodé, některé dokonce nabízejí více druhů činností. Děti se v nich mohou věnovat například deskovým hrám, výtvarným činnostem, sportům i mnoha dalším neobvyklým aktivitám.

Z celkového počtu 110 je nejvíce tzv. všestranných – 43.

RESET 2015 – PŘIHLAS SE I TY!

Už nyní se můžete přes Přihlašovnu přihlašovat na patnácté republikové setkání Pionýra – RESET 2015, které se bude konat 12. – 14. června 2014 v Praze na Džbánu. Setkají se zde pionýři z celé naší republiky a o zážitky jistě nebude nouze.

DIVOKÁ ŠÁRKA

Šárecké hradiště (Slovanské hradiště) se rozkládalo na plochem vrcholu buližnickové (viz minulá Mozaika) Kozákovy skály. Podle archeologických nálezů kostí zvířat bylo toto místo osídleno již ve starší době kamenné. Lidé zde sídlili pravděpodobně nepřetržitě až do příchodu Slovanů v 6. století. Největší slávu ale místo zažilo ve starší době hradištní v 7. a 8. století.

Dívčí skok je nejvyšší vrch v Šarce. K této skále se váže pověst o Ctiradovi a Šarce ze Starých pověstí českých. Právě z této skály měla skočit nešťastná Šárka soužená výčitkami ze smrti Ctirada.

Hostinec Dívčí skok je výletní restaurace, která má již více než stoletou tradici. Samotná stavba má však historii mnohem delší. Usedlost pochází z konce 16. století, následně byla přestavěna na mlýn. Koncem 19. století zde tehdejší podnikatel Jan Veselík začal nabízet výletníkům občerstvení, později jeho syn Alois na místě rozpadlého mlýna postavil honosný výletní velkorestaurant s názvem Dívčí skok, kde bylo až šest set míst k sezení uvnitř i na letních terasách, tehdejší hosté zde měli k dispozici tančírnu a kulečník.

Čertův mlýn je pohádkově bílé stavení, které bylo zbudováno v 17. století. Původně tento mlýn nesl název Tučkův. (V Šáreckém údolí

bylo více mlýnů, které využívaly pro mletí sílu Šáreckého potoka.) Později byl mlýn také přebudován na výletní restauraci, jejíž provoz však skončil v roce 1945. Čertův mlýn je dnes památkově chráněný soukromý objekt a veřejnosti není volně přístupný.

Koupaliště Divoká Šárka je malé a krásné přírodní koupaliště napájené Šáreckým potokem. Bylo vybudováno ve druhé polovině třicátých let minulého století panem Aloisem Veselíkem a dodnes se mu říká „U Veselíka“. Rodina Veselíků provozuje koupaliště i dnes. Voda zde bývá sice trochu studenější (18 stupňů, pokud je hezky, o dva stupně se ohřeje), zato je krásně čistá a osvěžující.

SVATÝ VÁCLAV

Český kníže Václav I. byl synem knížete Vratislava a jeho manželky Drahomíry. Jeho dědečkem byl první historicky doložený přemyslovský kníže Bořivoj I. a jeho babičkou Ludmila (později svatá). A jak už to v té době bylo, neměl Václav život jednoduchý. Po dědečkově smrti se na knížecím stolci postupně vystřídali tři panovníci a pak přišla řada i na Václava. Mezitím jeho i bratra Boleslava vychovávala a učila babička Ludmila. Václavově matce se však Ludmilina výchova

nezdála, a tak sáhla k prostému avšak na tu dobu účinnému řešení – dala Ludmilu uskrtnit jejím vlastním závojem.

Kníže Václav byl prý vzdělaný, ctnostný a pracovitý. Pomáhal těm, kteří to potřebovali. A protože byl nadmíru zbožný, rostly u nás za jeho panování kostely jako houby po dešti. Dal zbudovat kapli sv. Víta na pražském hradě.

Podle pověsti byl svatý Václav zavražděn svým bratrem Boleslavem ve Staré Boleslavi. Důvodem prý byla Václavova shovívavost při

jednání s nepřáteli, přílišná zbožnost, osobní antipatie s bratrem a také narůstající spor s českými velmoži. Boleslav pozval Václava do Staré Boleslavi a při cestě do kostela se s ním dostal do ostré výměny názorů. Ta Boleslava natolik rozlítla, že tasil meč. Václav ho však rychle odzbrojil a srazil k zemi. V tu chvíli dorazili Boleslavovi družiníci a Václava napadli ostrými meči. Výsledkem pak byla mučednická smrt Václava a Boleslavův nástup na knížecí stolec.

Kdo to byl?

Přinášíme vám další sadu indicií, které vám pomohou odhalit již třetí tajemnou postavu. Ani tentokrát určitě nebude těžké určit, „Kdo to byl“. Správnou odpověď na otázku zašlete na adresu anna.novakova@pionyr.cz (nezapomeňte uvést, z kterého oddílu a pionýrské skupiny jste).

PODĚKUJTE DOBROVOLNÍKŮM PÍSNÍČKOU

Mezinárodní den dobrovolníků se blíží! Připomínáme proto iniciativu „Zahrajte dobrovolníkům“, která se rozběhla už v roce 2011 během Evropského roku dobrovolníků a pionýrského projektu Umačkání dětmi.

Je to jednoduché – stačí 5. 12. nechat vybranému dobrovolníkovi zahrát písničku na přání, ideálně s věnováním, aby všichni slyšeli, jak záslužně práci se věnuje. Tipy a odkazy na několik rozhlasových stanic najdete na www.umackanidetmi.cz.

Tak se neostýchejte, je to prostě a písnička s věnováním zaručeně potěší!

BÝT PIONÝR SE VYPLATÍ

Rádi byste si pořídili do klubovny známé hry jako např. Člověče, nezlob se nebo Dostihy a sázky? Nebo vzpomínáte na legendární dětské nákladní auto Tatra 148? Toto i mnohé novinky ve světě her vám nabízí firma Dino Toys.

Speciálně pro členy Pionýr se nám podařil vyjednat prodej za velkoobchodní ceny minus ještě 15%. Rozdíl v ceně oproti kamenným obchodům tak může činit až 50%.

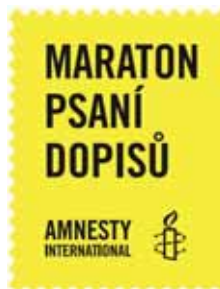
Objednávejte na e-mailu: fakturace@dino.toys.cz, do kopie: kadnerova@dino.toys.cz. Dále dejte do kopie e-mailu prosím: eva@pionyr.cz.

DOPISY NEPRÁVEM VĚZNĚNÝM aneb tak trochu jiná předvánoční aktivita

Mezinárodní organizace Amnesty International chystá největší akci na podporu neprávem vězněných, pronásledovaných či utlačovaných lidí. Maraton psaní dopisů proběhne tradičně v prosinci (10.–21.) a zapojit se mohou děti i dospělí a samozřejmě i celé oddíly! Adresáty mohou

být jak vlády států, které bezpráví páchají, nebo lze zasílat tzv. dopisy solidarity přímo obětem bezpráví. Čtěte více na www.amnesty.cz/maraton.

10 MÝTŮ O FUNDRAISINGU

Ve vyspělých demokraciích lidé hledají způsob, jak dát. V našich podmínkách se spíše setkáváme s hledáním důvodu, proč nedat. Toto možná platilo před lety, dnes už to ovšem není pravda. Lidé dají, ale musí mít DŮVOD.

ZDE UVÁDÍM DALŠÍCH 10 NEJVĚTŠÍCH MÝTŮ O FUNDRAISINGU:

Mýtus první: Fundraising je o penězích.

Není. Je o vztahu s dárcem, o důvodu darovat. Důvodem je emoce.

Mýtus druhý: Dárce zajímá náš příběh.

Je těžké si to připustit, ale nezajímá. Zajímá ho vždy vlastní příběh, ať už se jedná o firmu, jednotlivce nebo úředníka. Dotkne se ho pouze téma, které se ho týká.

Mýtus třetí: Fundraising dělá jen fundraiser.

Ne. Obraz celé organizace tvoří prostředí pro fundraising. Jeden nepovedený leták může zhatit vaše celoroční úsilí.

Mýtus čtvrtý: Fundraising se nedá počítat přesně.

Dá a má se počítat. Spočítejte si veškeré náklady včetně vašeho platu na hodinu. Nechte sentiment stranou a dělejte jen a výhradně to, co se vyplácí. Opravdu chcete ztratit půl dne kvůli stokoruně? Zamyslete se nad tím, i neziskovka je pro zisk.

Mýtus pátý: Fundraiser má umět všechny zdroje.

Ne. Málodko je univerzál. Někdo umí napsat dobře projekt, jiný umí vymyslet a organizovat benefiční akce. Nedělejte všechno sami. Hledejte spojence.

Mýtus šestý: Jsme malí, na to nemáme.

Na velikosti nezáleží. Můžete být největší organizace, ale pokud máte nezajímavý projekt,

nikoho si nezískáte. Naopak dobrý nápad vytvořený klidně v neziskovce o třech členech může vzít za srdce.

Mýtus sedmý: Fundraiser má hlavně na starosti dotace.

Dotace jsou standard. Fundraising je kreativní vymyšlení nových zdrojů.

Mýtus osmý: Stačí jeden zdroj.

Závislost na jednom zdroji je velké risk. Diverzifikujte, rozkládejte v čase.

Mýtus devátý: Individuální dárce jde samo.

Ne. Zásadní není dopis ale sběr kontaktů a následná práce s nimi. Získávejte příznivce přes různé newslettery, soutěže, e-shopy apod.

Mýtus desátý: Dárce pozná, co chcete.

Dárce neví nic, dokud mu to neřeknete. Komunikujte. Řekněte si o dar.

MARTIN BALCAR

Campaign Advisor (tedy člověk, který má na starosti kampaně) v hnutí s názvem Amnesty International Czech Republic, což je dobrovolné hnutí lidí z celého světa, kterým není lhostejné porušování lidských práv a chtějí se mu postavit. V září tohoto roku byl v Praze přednášejícím na semináři „10 mýtů o fundraisingu“ konaném v rámci Klubu začínajících fundraiserů.

VÝKOP Z NAŠÍ KOP

BALADA O TZ MORGANA

Byla jedna hájenka,
vetchá jako stařenka.

Stála v lese na samotě,
opuštěná jak kůl v plotě.

Při svých toulkách přírodou,
objevilo jí pár lidí náhodou.

Parta lidí z Uhříněvsi,
nepřipouštěla si žádnou skepsi.

Bohužel pak kýho řas,
nebylo možno věnovat jí svůj volný čas.

Správa nebyla přefata,
zájem projevila 32. PS Pláňata.

Když jednou v lednu, brodě se sněhem,
našli tu hájenku pokrytou ledem.

Byl to přelud či Fata Morgána,
hájenka dostala jméno Morgana.

Nadšení jim nechybělo,
dostí práce se urodilo.

Bohužel však jejich síly,
na větší práce nestačily.

Ač se tomu všichni brání,
Morgana je opět k mání.

Pro našeho svěřence,
hledal se opět nový nájemce.

137. PS v čele s Tomášem,
začali pořádným čardášem.

Dvacet lidí na brigádě,
podepsalo se kladně na fasádě.

Nastoupila i těžká technika,
byla to prostá fyzika.

Základy jsou zkrátka v suchu,
a zároveň na čerstvém vzduchu.

Morgana hned pookřála,
poznala dotek profesionála.

Práce stále pokračují,
náskry se už přeměřují.

Když navštívíte Vysočinu,
říkáme to na rovinu.

Hledáte-li klidné místo,
přijďte k nám – máme čisto.

Vysočina se vám líbit musí,
to je prostě bez diskusí.

Na závěr jsem chtěl jen říci,
že naši správci jsou prima PIONÝŘI.

Autor: **Michal Krtek Rejzek**
Předseda Pražské organizace Pionýra

KTERAK MAKAK NEVYDĚLAL ANI ZA MÁK

Když fotograf David Slater vyrážel do Indonésie za ohroženými makaky, možná věřil, že svými snímky obsadí stránky novin a časopisů. Skutečně se mu to podařilo, ale v rubrikách podivností a kuriozit. David jednou ponechal fotoaparát bez dozoru, čehož využila opice, která mimoděk pořídl řadu fotografií. Ty k pobavení široké veřejnosti fotograf zveřejnil a jeden z obrázků vstoupil ve známost jako opičí selfie (fotografie sebe sama, pozn. red.) a fotograf se proslavil. Historka však měla pokračování: Nadace Wikimedia opičí selfie zveřejnila coby volné dílo. Na to David Slater reagoval s tím, že práva náleží jemu a své tvrzení podepřel vlastnictvím fotoaparátu, vykonanou cestou a výdaji na ni.

CO NA TO ZÁKON

Spor šel tak daleko, že Americký úřad pro autorská práva (vzdálená obdoba našeho Úřadu průmyslového vlastnictví) vydal vysvětlení, že nositelem autorských práv může být jen člověk, neboť autorské právo chrání výsledky duševní práce, založené na tvůrčích pochodech myslí vlastní výlučně člověku. Shodný názor zastává náš autorský zákon – vysvětluje autorství pomocí dvou definic: díla a autora. Autorským dílem může být jen dílo literární a jiné dílo umělecké či vědecké, které je jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora

zachovávat k autorským právům a autorství vůbec. Každý, kdo zodpovědně zapátrá ve své paměti, si vybaví, jak z internetu, knihy či časopisu použil článek, fotografii, obrázek... Přitom za takovým dílem jsou někdy hodiny či dny práce, nákup drahého vybavení, počítačových programů, vzdělávací kurzy...

Potřeba se zabývat autorskými právy vyplynula z technického pokroku. V době, kdy se díla šířila jen opisy, ručními kopiemi, tu a tam knihtiskem a operu mohl vyslechnout jen ten, kdo zaplatil vstupné, byli na tom autoři relativně dobře. V okamžiku masového tisku, obrazových reprodukcí,

K užití tohoto snímku nelze získat písemný ani ústní souhlas autora.

Ilustrace J. Dostál

a je vyjádřeno v jakékoli objektivně vnímatelné podobě. Autorem pak je fyzická osoba, která dílo vytvořila. Pro zajímavost – mluvčí zmíněného úřadu údajně uvedl, že nebude přiznáváno autorské právo k dílům od zvířat, rostlin, subjektů mimozemských a ze záhrobí. Zkusme ale teoreticky připustit, že by autorem skutečně bylo zvířátko. Pak bychom narazili na velmi obtížné řešitelné problémy: Jak například opice podepíše smlouvu? Jak si určí honorář? Neopomenutelným úkolem by pak bylo i ověření totožnosti – kde mám záruku, že pes se kterým jedním, je tím psem, který našel a navyl nový psí šlágr, a to ponechávám stranou otázku zvířecí zletilosti – mohou o smlouvě jednat se psem, kterému ještě nebyly dva roky, nebo se mám obrátit na jeho rodiče?

PROČ MÁME AUTORSKÉ PRÁVO

Historií s opičí selfie jsem chtěl poukázat na často opomíjenou úctu, kterou je třeba

zachovávat k autorským právům a autorství vůbec. Každý, kdo zodpovědně zapátrá ve své paměti, si vybaví, jak z internetu, knihy či časopisu použil článek, fotografii, obrázek... Přitom za takovým dílem jsou někdy hodiny či dny práce, nákup drahého vybavení, počítačových programů, vzdělávací kurzy... Potřeba se zabývat autorskými právy vyplynula z technického pokroku. V době, kdy se díla šířila jen opisy, ručními kopiemi, tu a tam knihtiskem a operu mohl vyslechnout jen ten, kdo zaplatil vstupné, byli na tom autoři relativně dobře. V okamžiku masového tisku, obrazových reprodukcí, s vynálezem fonografu, rozhlasového vysílání, filmu a magnetofonu se situace od základu změnila: výkon umělce stačilo jednou zaznamenat a umělec už nebyl potřeba. Mohl klidně umřít hladu, ovšem jeho výkon byl zaznamenán, dal se neomezeně množit a prodávat. Vznikla potřeba řešení. Autoři jsou totiž vzácné zboží. Mají něco navíc: tvůrčího ducha. Tehdy vznikla konstrukce autorských práv. V našem právním systému rozeznáváme dva druhy: práva osobní a práva majetková. O právech osobních stačí vědět, že začínají právem tvrdit, že jsem dílo vytvořil – prostě hlásit se k autorství a své dílo hájit proti zásahům (např. kdyby můj obraz chtěl někdo „vylepšit“). Tato práva nelze „prodat“ (to však nebrání plagiátorům, aby si přisvojili autorství jiného).

Druhou skupinou jsou práva majetková – lze je zpeněžit. Zvláštností autorských děl je fakt, že se použitím obvykle nespotebují – film lze vysílat bezpočtu, stejně jako vydat knihu, vytisknout fotografii či instalovat počítačový program. Proto je toto majetkové právo konstruováno jako právo „užití“ díla, které se uděluje licenční smlouvou, která obsahuje alespoň dvě skutečnosti: jaké užití se dovoluje (např. kdy, kde, jak a v jakém množství lze knihu vydat) a jaká odměna (tzv. honorář) za to autoru náleží. Autorská práva jsou tzv. práva nehmotná – většinou nemají hmotný objekt, který by bylo možné držet nebo někam zavřít. Velmi pěkně je to zřejmé při „koupi“ počítačového programu, který je ke stažení na internetu. Nekupujeme si totiž program, ale právo jej použít (někdy si bez pouhého zaškrtnutí „I agree“ přečtete licenční ujednání).

AUTORSKÉ PRÁVO V PRAXI

Jako jakákoliv smlouva i ta licenční může být jak úplatná (za poplatek, autorskou odměnu), tak bezplatná, v každém případě je třeba, aby ten, kdo dílo (třeba i fotografii, která je zveřejněna na Facebooku či jině na internetu) použije, měl souhlas autora. Výjimku tvoří díla tzv. volná (je to u nich uvedeno), nebo díla s doložkou „CC“, což je zkratka anglického označení „Creative Commons“. Zjednodušeně řečeno jsou to díla k volnému použití za podmínky, že nově vytvořená díla budou označovat dílo původní a budou rovněž opatřena doložkou „CC“.

Na hřištníky, kteří neoprávněně užívají cizí díla, zákon pamatuje dvojím způsobem: jednak musejí za neoprávněné užití díla zaplatit dvojnásobkem obvyklé odměny, jednak některá neoprávněná užití cizích děl mohou být potrestána i vězením (viz celnické razie na tržnicích cílené k potlačení obchodu s padělkami významných značek).

Rubem ochrany jsou tzv. bezplatné zákonné licence – neziskové užití děl při občanských či náboženských obřadech nebo při úředních akcích pořádaných orgány veřejné správy, při školních představeních, v nichž účinkují výlučně žáci, studenti nebo učitelé školy nebo školského či vzdělávacího zařízení (to by mělo dopadat na naši činnost), k výuce nebo užití žákovy díla, vytvořeného ke splnění povinností plynoucích ze vztahu ke vzdělávací instituci (tzv. školní dílo). Dalším případem bezplatného a povoleného použití díla je tzv. citace s uvedením zdroje (bez citací by nebyla možná vědecká práce, činnost kritiků a recenzentů), pak tzv. licence zpravodajská – pro sdělovací prostředky, licence úřední – například pro soudní činnost, nebo propagace uměleckých děl a jejich prodeje.

Až tedy budete příště stahovat něco z internetu, je třeba dobře zvážit, proč a jak, a pokud to bude stažením dovolené, tak v duchu alespoň autorům poděkujte.

**Michal Pokorný, advokát
právní zástupce Pionýra**

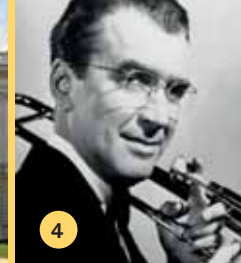
1

2

3

4

1. 12. 1934 byl v Leningradě zastřelen vlivný sovětský bolševik Sergej Kirov, jeho vražda byla počátkem (či záminkou) velké čistky, během níž byla odstraněna velká část Stalinyvy opozice v Sovětském svazu. (obr. 1)

2. 12. 1804 se Napoleon Bonaparte korunoval na císaře Francie.

4. 12. 1944 zemřel Alberto Vojtěch Frič, etnograf a spisovatel (* 8. září 1882). (obr. 2)

5. 12. 1484 vydal papež Inocenc VIII. bulu, která rozpoutala hon na čarodějnice a procesy proti nim.

6. 12. 1774 zavedla Marie Terezie povinnou školní docházku.

6. 12. 1884 zahájilo svoji činnost české Národní divadlo v Brně. (obr. 3)

6. 12. 1954 se narodil Radek John, publicista, moderátor, spisovatel, scenárista a politik.

9. 12. 1824 zvítězilo vojsko vzbouřených španělských kolonií nad Španěly v bitvě u Ayacucha v dnešním Peru, což znamenalo zánik španělské koloniální moci v Americe.

9. 12. 1904 se narodil Jára Kohout, filmový herec a zpěvák († 23. října 1994).

11. 12. 1949 se odehrál tzv. Čihošťský zázrak: v kostele v obci Čihošť se měl během kázání faráře Josefa Toufara několikrát vychýlit křížifix nad kazatelnu, což se stalo záminkou k zásahu StB.

Josef Toufar byl obviněn, že zázrak zinscenoval, a zatčen. Věznění a výsledky nepřežil. Letos mu bylo 28. 10. uděleno státní vyznamenání in memoriam.

14. 12. 1854 se narodil malíř Vojtěch Hynais († 22. srpna 1925).

15. 12. 1944 se během bojového letu nad Lamanšským průlivem ztratilo letadlo amerického swingového hudebníka Glenna Millera. (obr. 4)

16. 12. 1944 – Druhá světová válka: německým útokem na západní frontě začala bitva v Ardenách.

17. 12. 1914 se narodil režisér Alfréd Radok († 22. dubna 1976).

18. 12. 2011 zemřel Václav Havel, český dramatik, esejista, kritik komunistického režimu, disident, politik a první prezident České republiky (* 5. října 1936).

19. 12. 1884 se narodil druhý československý prezident Antonín Zápotocký († 13. listopadu 1957). (obr. 5)

20. 12. 1784 požádal Josef II. papeže Pia VI. o zřízení českobudějovické diecéze.

20. 12. 1924 byl Adolf Hitler, odsouzený za velezradu k pěti letům vězení, podmínečně propuštěn z vězení v Landsbergu.

21. 12. 1834 byla poprvé uvedena divadelní hra Josefa Kajetána Tyla Fidlovačka aneb Žádný hněv a žádná rvačka, ve které zazněla píseň Kde domov můj.

23. 12. 1914 se narodil Karel Šmíd, malíř, výtvarný pedagog, textař a hudební skladatel († 29. března 1985).

23. 12. 1964 se narodil Eddie Vedder, zpěvák skupiny Pearl Jam.

24. 12. 1144 skončilo vítězstvím Turků téměř měsíční obléhání Edessy, které v důsledku vyvolalo druhou křížovou výpravu.

25. 12. 1954 se narodila Annie Lennox, britská popová zpěvačka a hudební skladatelka (skupina Eurythmics).

26. 12. 2004 postihlo ostrov Sumatra ničivé zemětřesení. Zemětřesení a zvláště jím vyvolaná vlna tsunami o výšce až 10 metrů měly na svědomí zřejmě kolem 200 000 lidských životů. Milióny lidí přišly o přístřeší. Na Srí Lance zahynulo kolem 22 000 lidí, v Indonésii přes 45 000, na Indickém pobřeží je počet obětí nejméně 7 000. Tisíce lidí jsou stále pohřšovány. Podle seismologů dosáhla síla zemětřesení 8,9 stupňů Richterovy stupnice, což znamená asi čtvrté největší zemětřesení na Zemi od počátku měření roku 1899.

28. 12. 1914 se narodil Rudolf Novotný, voják a příslušník výsadku Spelter († 29. prosince 1953).

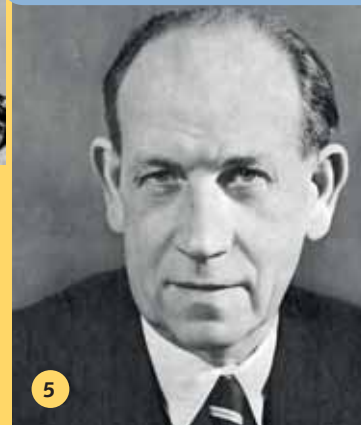
28. 12. 1954 se narodil americký herec Denzel Washington.

29. 12. 1989 byl Václav Havel zvolen československým prezidentem. (obr. 6)

29. 12. 2004 zemřel Železník, dostihový kůň, čtyřnásobný vítěz Velké pardubické (* 29. duben 1987).

30. 12. 1874 se narodil Janko Jesenský, slovenský politik, básník, spisovatel-prozaik a překladatel († 1945).

31. 12. 1894 se narodila Pola Negri, americká herečka polsko-slovenského původu († 1987). Byla hvězdou němeého filmu, jednou z prvních evropských hvězd v Hollywoodu. Proslula také milostnými vztahy s Charlie Chaplinem a Rudolphem Valentinem. Má svoji hvězdu na Hollywoodském chodníku slávy. V roce 1970 vydala autobiografii *Memoirs of a Star*. (obr. 7)

5

6

7

Georges Marie Ludovic Jules Guynemer (obr. 8)

(24. prosince 1894–11. září 1917) byl francouzský pilot, letecké eso a národní hrdina. Jako stíhací pilot během první světové války dosáhl 53 ověřených sestřelů nepřátelských letounů a 35 pravděpodobných sestřelů. Stal se tak druhým nejúspěšnějším francouzským stíhačem celého konfliktu.

Guynemer zmizel během bojové mise 11. září 1917. Oddělil se od své „dvojky“ a patrně zaútočil na německý průzkumný letoun. V následném boji byl sestřelen.

Ani vrak jeho letounu, ani jeho tělo či osobní věci nebyly nikdy nalezeny. Německá strana za Guynemerova přemožitele označila poručíka Kurta Wissemanna z jednotky Jasta 3.

Francouzští školáci se v té době o Guynemerovi učili, že ve svém letadle vyletěl tak vysoko, že se už nemohl vrátit. Za dobu své kariéry byl celkem sedmkrát sestřelen. Není jasné, zdali zahynul už při pádu letounu nebo ho přežil a byl následně zabit v území nikoho. Je možné, že jeho letoun byl zničen dělostřeleckou palbou probíhající bitvy.

Během války získal mimo jiné tato vyznamenání: Médaille militaire, Légion d'honneur, Croix de Guerre, britský Distinguished Service Order a belgický Ordre de Léopold II.

Guynemerova smrt byla pro Francii šokem. Ale i přes ní zůstal až do konce války ikonou, ke které se upíraly zraky celé Francie. V pouhých 22 letech inspiroval celý národ výrokem: „Pokud jste neodevdali vše, neodevdali jste nic.“

Připravil Lee

JAK SI PIONÝŘI UŽÍVAJÍ PODZIM

Jak říkalo heslo na jedné pionýrských tričkách: „Bavíme se celý rok“, zdaleka ne jen v létě. Přelom října a listopadu je především časem podzimních prázdnin, ale i mimo ně probíhá spousta výprav a akcí v přírodě – a když je sychravo, hodí se třeba zasednout k „rukodělkám“ a spolu s dětmi přichystat pár dárečků na Vánoce.

Jak si podzim užívají v 1. PTS Táborník, PS Jitřenka Kdyně, PS Šenov, PS 8. března Jindřichův Hradec a 10. PTO Severka Brno se podívejte na fotkách.

